

XIV

1

2004

**Jsem
robot...**



UDÁLOSTI

na VUT v Brně



**Profesor Brauner
oslavil 99. narozeniny**

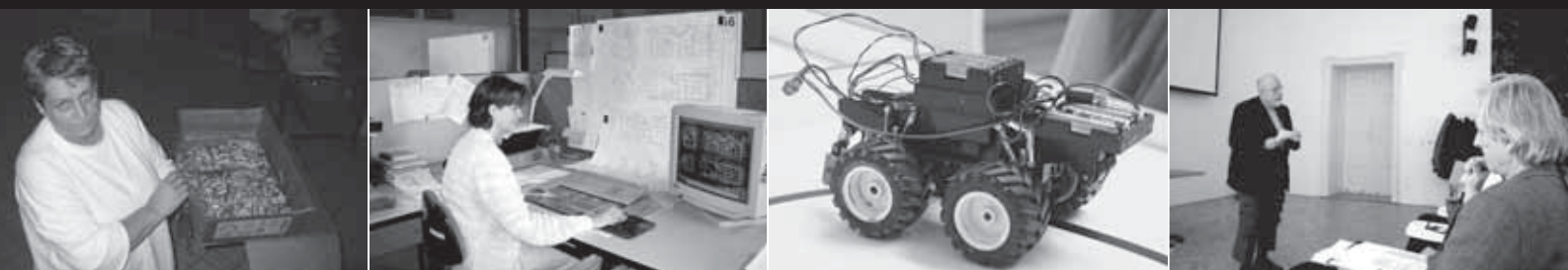


**Pražský křest
knihy o Číně**



**Vánoční koncerty
VOX IUVENALIS**

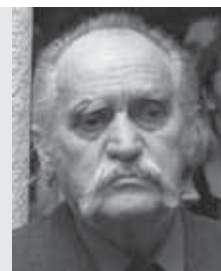
Obsah



- 3 AČ NEPATŘÍM MEZI NEMEHLA**
- 4 NABÍDKA SPOLUPRÁCE SE SIEMENSEM
JE PRO VUT V BRNĚ ŠANCÍ I ZKOUŠKOU**
- 6 SAP STARTUJE**
- 7 CO SI O TOM MYSLÍTE?**
- 8 ÚSTAVNÍ SOUD ČESKÉ REPUBLIKY ODMÍTL STÍŽNOST VUT V BRNĚ**
- 11.... JSEM ROBOT...**
- 12.... PRAŽSKÝ KŘEST KNIHY O MÉ CESTĚ DO ČÍNY**
- 13.... RÉTORICE NA VUT V BRNĚ ODZVONILO?**
- 14.... OPERNÍHO PROJEKTU R.U.R. SE ZÚČASTNÍ I STUDENTI VUT V BRNĚ**
- 16.... PASPORTIZACE BUDOV VUT V BRNĚ –
AKTUALIZACE A VERIFIKACE DAT**
- 17 NOVÍ DOCENTI A DOKTOŘI**
- 18.... SLOVO NA ZÁVĚR DOC. DR. ING. JANA ČERNOCKÉHO**
- 19.... VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE VUT V BRNĚ – REKTOŘI**
- 20.... STUDENTI ARCHITEKTURY NAVRHNOU BYDLENÍ PRO SENIORY**
- 21.... 3. ROČNÍK SEMINÁŘE TEORIE A PRAXE AUTOMATIZACE 2003**
- 22.... INFORMACE**
- 26.... NOVÉ UČEBNÍ TEXTY A PUBLIKACE**

Ač nepatřím mezi nemehla

Autorem editorialem je sochař, malíř a spisovatel Prof. Vladimír Preclík. Akademický sochař byl prvním děkanem FaVU VUT v Brně (nyní je jejím emeritním děkanem), po roce 1989 byl poslancem České národní rady a v r. 1992 předsedou Unie výtvarných umělců. Profesor Preclík organizoval Mezinárodní sochařská sympozia v Hořicích, v Deštném a na Orlíku. Má za sebou osmdesát samostatných výstav, známá je i jeho literární tvorba (Trojhlas, Tiše se přemísťovati, Smírčí kameny, Dřevěná knížka...).



Ač nepatřím mezi mužská nemehla, stavějící na odív svoji manuální neschopnost ve snaze vybudovat si nimbus roztomilé nešikovnosti, přesto se musím přiznat, že nebývám vždy s technikou kamarád. Jde ovšem o vztah prazvláštní a také dlouhodobý. Dalo by se říci, že spíš než já techniku, tak technika nemá ráda mne.

Mohu dodat důkazy: Stačí přinést domů zakoupený přístroj či stroj, výrobek znamenité firmy, v obchodě vyzkoušený, a zapnout ho do sítě. Nefunguje! Žehlička vypne za dva dny, žárovka pukne jako mýdlová bublina, elektrická pila se mi vysmívá a netočí se, vysavač vysávání odmítá, auto pode mnou ztrácí obrátky a onemocní nevysvětlitelnou únavou. Jen seker a pila břichatka neodmlouvají.

Nabyl jsem přesvědčení, že se z mých zkušeností s technikou vytvořil během let kolem mne prstenec izolant, do kterého technické vymoženosti vstupují nerady, nejistě a neochotně. Musí-li vstoupit, pak se mstí. Soustředěně, bezohledně a systematicky.

Snad proto jsem byl tak trochu vyděšen, když jsem byl povolán předávat mé sochařské zkušenosti mladým na Ústavu kreslení a modelování Fakulty architektury na Vysokém učení technickém v Brně. Do technické jámy lvové? Nebo se snad technika konečně ke mně obrátila příznivější tváří? Chyba lávky, zdání klame! Záhy se změnil Ústav na samostatnou Fakultu výtvarných umění a já byl zvolen jejím prvním děkanem. A začalo to nanovo. Musel jsem se jevit jako element podezřelý a v podstatě nežádoucí. Byl mi úředně přidělen dohlížitel K., postavou i náturou inkvizitor, který mne hlídal na každém kroku. Získal titul tutora a s nesmírnou trpělivostí se snažil jako zahradník vypěstovat z kopřivy popínavou růži. Bylo to únavné a ponižující. Protože však tlak vyvolává protitlak, vydržel jsem.

Mezitím mi praskl řetěz od kladkostroje a cirkulárka mi pořezala levou ruku... a tak jsem celkem uvítal, když organizovaný zločin vykradl můj ateliér u Prahy a vyčistil ho od všech svářeček, řetězových pil, autogenního sváření, kompresoru a sbíjecích kladiv, zkrátka od všeho, co bylo nějak spojeno s pracovní technikou sochaře. Zbyla mi jen sbírka seker a tři pily břichatky.

Vladimír Preclík

Nabídka spolupráce se Siemensem je pro VUT v Brně šancí i zkouškou

Zcela konkrétní zájem o spolupráci s VUT v Brně projevila společnost Demag Delaval Industrial Turbomachinery, s. r. o., která je součástí koncernu Siemens. Představitelé managementu společnosti předložili vedení univerzity seznam padesáti námětů, na jejichž řešení by oba partneři mohli kooperovat. Pro VUT v Brně je nabídka nejen ojedinělou příležitostí uplatnit své odborné kapacity a duševní potenciál svých specialistů i studentů, ale současně jde i o zkoušku toho, zda je VUT natolik dynamickou institucí, která bude takové úspěšné spolupráce se světově významnou firmou schopná.

Spoločnost Demag Delaval Industrial Turbomachinery, s. r. o., vznikla v roce 2003 odkupem segmentu průmyslových turbín společnosti ALSTOM Power společností Siemens. Navázala tak na více než stoletou tradici ve vývoji a výrobě průmyslových parních turbín v Brně. Během své existence společnost dodala více než 4 000 turbín do celého světa. Společnost je jedním ze čtyř hlavních center Siemensu pro výrobu, prodej, servis a vývoj průmyslových parních turbín do 100 MW, ve kterých se stal Siemens světovou jedničkou co do počtu dodaných zařízení i jejich celkového výkonu. Na bližší podrobnosti o připravované spolupráci se společností Siemens z pohledu VUT v Brně se Události zeptaly prorektora pro tvůrčí rozvoj Prof. RNDr. Josefa Jančáře, CSc.

U: Kdy začala jednání o navázání spolupráce se společností Siemens?

Jednání začala na podzim loňského roku po převzetí společnosti ALSTOM Power firmou Siemens. Pozitivní je skutečnost, že iniciativa k navázání spolupráce vyšla od představitelů firmy Siemens. Firmy se zahraniční účastí jsou samozřejmě zvyklé tímto způsobem spolupracovat s technickými vysokými školami. Je to pro ně ten nejvýhodnější zdroj nových poznatků, výzkumných kapacit a také kvalitních posluchačů – svých možných budoucích zaměstnanců. V jejich firemní filozofii to není žádný problém. Ten je spíše u našich firem, které nemají dostatečné finanční prostředky nutné k reálné spolupráci.

U: V jaké fázi jsou nyní kontakty obou partnerů?

Dostali jsme se již do stadia přípravy konkrétních projektů. Nabídka ke spolupráci od firmy Siemens pokrývá celou oblast produkce společnosti v Brně. Je třeba říci, že Brno se stává světovým centrem společnosti Siemens pro výrobu parních turbín o velikosti od tří do sta MW. Turbíny jsou komplexní zařízení. Od železa – jednotlivých strojních součástí, přes velmi komplikované systémy mazání (mechaniky tekutin) až po oblast řízení – čili automatizace a kybernetiky. Při posledním jednání, které proběhlo v prosinci, technický ředitel Ing. Petr Hill přednesl zhruba padesát možných námětů, které Siemens vytipoval pro možnou spolupráci s VUT. Tematicky byly seřazeny podle oblastí – od proudění v turbínách přes materiály na jednotlivé komponenty



Brno je jedním ze čtyř hlavních center Siemensu pro výrobu, servis a vývoj parních turbín do 100MW.

až po oblast mazání, zpětnovazebného řízení a rychlé reakce turbín atd. Jednotlivá témata obsahují technologické parametry, které musí být splněny. Firma Siemens je v oblasti produkce turbín světovou jedničkou a ráda by toto své postavení udržela.

U: Jaký bude další postup?

Náměty byly zpracovány velmi pečlivě a přehledně. Definují velmi přesně oblasti, o které má firma zájem. Nyní je řada na VUT, abychom se k tomu postavili, aby se představitelé jednotlivých specializací naší školy rozhodli, ve které oblasti se mohou a chtějí angažovat. Je to zhruba tak, že nyní vezmeme předloženou námětovou sadu a přeskládáme ji do určitého časového sledu. Některé projekty mají totiž dlouhodobý, jiné krátkodobý charakter, v některých případech půjde o studentský projekt, jinde půjde o problematiku až téměř základního výzkumu. My bychom teď měli tento námětovník nejdříve přetavit do jakési časové posloupnosti projektů – to je první rovina. Ve druhé rovině půjde o to přiřadit k jednotlivým projektům konkrétní partnery z VUT. Takto to bude předloženo Siemensu a poté může začít spolupráce nad projekty v součinnosti týmů obou partnerů. Spolupráce může běžet na nejrůznějších úrovních – od diplomových projektů přes prázdninové praxe, doktorské projekty, konzultace akademických pracovníků přes výzkumné projekty, případně společné granty. Šíře možností je velká, to už si konkrétní řešitelé podle svých potřeb musí definovat sami, protože oni budou nejbližší



konkrétní problematice. V polovině ledna bychom měli předat firmě Siemens náš výběr nabízených námětů a názor na jejich časový harmonogram řešení. Je jisté, že jejich část vlastními kapacitami nepokryjeme. Tyto projekty potom Siemens nabídne jiným technickým vysokým školám – zřejmě VŠB TU v Ostravě.

U: Kterých fakult a specializací se bude spolupráce nejvíce týkat?

Nejvíce se spolupráce bude týkat Fakulty strojíního inženýrství, významný podíl se dá očekávat i na Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií, především v oblasti průmyslové automatizace, robotizace a řízení procesů. Předpokládáme i spoluúčast Fakulty chemické v oblasti nekovových materiálů. To by měly být dominantní primární fakulty, ale možnosti jsou i pro účast některých laboratoří – např. hlukové na Fakultě stavební při měření hlučnosti a její snižování.

U: Jak to bude s financováním?

O tom se dá hovořit zatím pouze v obecné rovině. Samozřejmě že to bude něco stát. Firma Siemens je podle výsledků dosavadních jednání připravena řadu věcí financovat sama nebo společně se školou. Existuje tu i společná snaha využít finanční prostředky z některých programů Ministerstva průmyslu a obchodu ČR i Evropské unie, které jsou směřovány právě na spolupráci průmyslu s vysokými školami. Půjde tedy o vícezdrojové financování,



V engineeringu jsou využívány moderní softwarové nástroje jak pro 2D design, tak pro 3D modelování.

ní, i když je Siemens připraven nést jeho hlavní tíhu. Jak už jsem se zmínil, jde o projekty s rozličnou dobou trvání. Jejich financování bude proto také rozloženo v čase. Jde o projekty např. přizpůsobení existujících softwarových balíků na konkrétní problém Siemensu, což může být otázka půl roku (diplomová práce), až po projekty související s návrhem nového typu turbín, což může trvat až několik let. Těžko je proto již nyní hovořit o nějakých konkrétních finančních objemech.

U: Na setkáních poradního sboru pro spolupráci průmyslu a vysokých škol ministryně Petry Buzkové zazněla myšlenka, že toto fórum chce připravit dvě studie konkrétní spolupráce technické univerzity a průmyslové firmy. Mohla by být rozbíhající se spolupráce mezi VUT v Brně a Siemensem právě takovou studií a vzorem pro další vysoké školy a podniky?

Myslím, že by se tato spolupráce klidně mohla stát takovým vzorovým projektem. Do značné míry to však bude záviset na rychlosti, kdy dosáhneme konkrétních výsledků. Fórum průmyslu a vysokých škol vzniklo z dobré myšlenky. Představitelé průmyslu a vysokých škol, kteří se na něm setkávají, se zabývají celkovou dlouhodobější strategií – jako např.: jak nakládat s finančními prostředky na výzkum, jak bonifikovat vzdělávací systém na vysokých školách atd. V dlouhodobějším horizontu vidím i vznik předpokládaného zvláštního fondu na podporu technického vzdělávání, který by měly vytvářet průmyslové firmy. Naše spolupráce se Siemensem je však projektem, který by se měl začít realizovat co nejdříve.

U: Nabídka spolupráce od firmy světového významu je pro VUT velkou příležitostí. Dokážeme ji ale plně využít?

Předložený seznam námětů a naše reakce na něj se může stát jakýmsi zrcadlem naší univerzity. Na základě informací, které má vedení VUT z fakult, prezentujeme naši školu jako moderní dynamickou instituci, která má velký potenciál. Teď je tady konkrétní nabídka, takže uvidíme, jak se tento potenciál na fakultách podaří zrealizovat. Zda to nejsou pouze plané řeči, zda to, co prezentujeme navenek, je skutečně reálné. Doufám, že takovým způsobem se k tomu také fakulty postaví. Je to určitě dobrá příležitost pro VUT, ale také zkouška našich schopností.

Připravil Igor Maukš

SAP startuje

Druhého ledna 2004 byl na VUT v Brně spuštěn nový informační ekonomický systém SAP, který nahradil dosavadní ekonomický software Ekonfis. Vzhledem k uzávěrce lednového čísla Událostí nemůžeme zatím zařadit aktuální informace o tom, jak se nikterak jednoduchý přechod na nový systém podařil. Otiskujeme proto zatím pouze příspěvek Ing. Miloslava Mordy z posledních dnů příprav ze závěru loňského roku. O přechodu na systém SAP budeme informovat v dalších číslech našeho časopisu.

Na začátku roku 2003 stálo VUT v Brně před jedním z klíčových rozhodnutí. Týkalo se náhrady za používaný *informační ekonomický systém* – zaměstnancům důvěrně známý, chválený a současně i zatracovaný Ekonfis.

Klíčovost rozhodnutí bylo možno spatřovat ne snad pouze ve skutečnosti, zda Ekonfis nahradit nebo nikoliv, ale zejména v tom, zda volba nového „ekonomického systému“ má být pouze zachováním stávající úrovně zpracování dat a následného poskytování informací, nebo máme nasazením nového produktu směřovat k vyšší kvalitě:

- úrovně zpracování informací o hospodaření VUT,
- nástrojů sloužících řízení a plánování hospodářských procesů,
- poskytovaných výstupních informací s možností využití široké škály možných agregací dat.

Výběrová komise sestávající z představitelů zúčastněných vysokých škol se přiklonila právě ke kvalitativnímu posunu úrovně sběru, zpracování a poskytování ekonomických informací. SAP vyhověl jak technickým představám definovaným v zadávací dokumentaci, tak představám o možném zatížení hospodaření škol z pohledu finančního.

Příprava zavedení produktu byla rozdělena do dvou fází:

1. Vypracování obecného projektu schopného nasazení v resortu školství, kdy zadávací podmínky byly průnikem požadavků zúčastněných škol. Výsledkem této fáze je Cílový koncept s názvem „Filip“.
2. Dopracování specifik jednotlivých škol do podoby v našem případě Cílového konceptu VUT.

První fáze byla završena v srpnu, druhá byla zahájena v září 2003. Zatímco v týmech pracujících na konceptu Filip se podílelo několik zástupců VUT, na tvorbě Cílového konceptu VUT nad jednotlivými moduly pracovaly týmy specialistů.

Cílový koncept VUT byl završen koncem října – poté, kdy v tzv. „modulárních“ a posléze „integračních“ testech doložil a prokázal dodavatel, společnost Varias, a. s., že systém SAP nastavený podle požadavků Cílového konceptu VUT je plně funkční a schopný zpracovat veškeré operace, které týmy pro průběh testů připravily.

Příprava zavedení systému SAP se neobešla bez komplikací. Zejména bylo třeba obecný Cílový koncept Filip, koncipovaný pro použití v podmínkách přísně centralistického modelu říze-

ní, v Cílovém konceptu VUT přetvořit do podmínek spíše decentralizovaného modelu řízení. S tím souvisely i změny strategie, tj. změny původních harmonogramů sestavených pro školení tzv. klíčových a posléze koncových uživatelů. V období září a října se prioritou stala příprava Cílového konceptu VUT. V této etapě se členové týmů souběžně seznamovali se systémem a dotvářeli funkčnost systému SAP pro nasazení v podmínkách VUT.

Začátkem prosince byla ukončena školení klíčových uživatelů a bezprostředně následovala školení koncových uživatelů. Jejich školení na téma „první kontakty se systémem SAP“, pořádaná se zaměřením na získání základních dovedností při vystavování objednávek na harmonogramu, probíhala ovšem již během listopadu. Účastníci měli možnost si po přihlášení do systému zavést své uživatelské jméno a heslo a tím získali možnost volně „testovat“ systém v jedné z jeho verzí přímo z počítačů na svých pracovištích.

Nasazení SAP do ostrého provozu (2. 1. 2004) ovšem neznamená, že k tomuto termínu „zasednou“ všichni uživatelé k počítačům a budou v systému od tohoto okamžiku „jako doma“. Jeho zvládnutí bude vyžadovat osvojení si základních dovedností nutných pro práci se systémem, pochopení jeho filozofie nebo minimálně nastavení rutinních operací do záložky „oblíbených“ pro usnadnění přístupu při rutinní práci.

„Obtížnější“ pozici mají uživatelé, kteří budou používat systém na opačném pólu, tj. budou jej využívat spíše ke zpracování vložených dat na straně výstupu. Systém disponuje poměrně mohutným zástojem v podobě modulu Controlling, který bude poskytovat uživateli hospodářské informace v mnoha podobách a z různých úhlů pohledu. Bude pouze na uživateli, do jaké hloubky se se systémem seznámí a do jaké míry bude schopen jeho možností využít nad požadovaný standard (proto ty uvozovky u termínu obtížnější – pro obtížnost si v podstatě každý nastaví vlastní laťku). Aby předchozí myšlenka nevydělala kategorii uživatelů, kteří požadují od ekonomického systému předem definovaný objem informací, dlužno dodat, že v systému budou nastaveny standardní výstupy a do budoucna se uvažuje o automatickém, periodicky se opakujícím rozesílání sestav konkrétním příjemcům prostřednictvím e-mailové pošty.

Ing. Miloslav Morda, tajemník FEKT VUT v Brně

Co si o tom myslíte?

Přechod na nový informační ekonomický systém SAP není pouze prostou výměnou systému Ekonfis. Jedná se o razantní kvalitativní změnu, která má VUT v Brně již v blízké budoucnosti přinést výrazné ekonomické úspory. Na názor o významu a dopadech tohoto důležitého kroku se Události zeptaly kvestora VUT v Brně Ing. Jaromíra Pěňčíka.



I když je zatím příliš brzy na hodnocení efektivity ekonomického systému *SAP VARIAS Education* – byl na naší univerzitě uveden do ostrého provozu teprve 2. ledna letošního roku, s postupným náběhem jednotlivých funkcí a ukončením zkušebního provozu v dubnu – přesto bych rád k této významné události řekl několik poznámek. Především je nutné ocenit velmi rychlý postup realizace celého projektu. Vždyť teprve před devíti měsíci komise složená ze zástupců všech zúčastněných škol (osm VVŠ) doporučila výběr systému, smlouva s dodavatelem, firmou VARIAS z Olomouce, byla potom uzavřena před pěti měsíci. K tomu, aby došlo k plynulému přechodu VUT na zcela nový systém již od začátku letošního roku, bylo nutné vytvořit patřičné předpoklady a všichni do tohoto procesu zapojení pracovníci vykonali s velkým nasazením kus dobré práce a prokázali svoji vysokou odbornost. Vysoké pracovní nasazení nekončí, a nesmí končit, neboť při implementaci každého systému, a navíc tak rozsáhlého jako SAP, se jistě objeví některé problémy, které bude potřeba rychle odstranit. Dále bude probíhat intenzivní školení uživatelů. Je před námi i dobrovolně přijatý náročný úkol zřízení kompetenčního centra pro ostatní VVŠ a jeho úspěšná činnost. Některé věci bude ještě třeba dopracovat (není rozhodnuto o způsobu rozpočtování a plánování, protože je na jednotlivých fakultách poměrně odlišný, připravují se vazby na pasportizaci, evidenci veškerého majetku školy, na stravovací systém atd.).

SAP je moderní a velmi výkonný systém. Jeho efektivitu potvrzuje i skutečnost, že ho používá třetina českých firem se zahra-

niční účastí. V současnosti zatím nedokážeme všechny jeho možnosti využívat. Je proto do budoucna třeba ještě řadu věcí dopracovat. Mezi jiným např. zvážit nové způsoby financování na VUT – např. naše univerzita má dnes zhruba šest desítek účtů. Proč? Myslím, že je třeba hledat cestu určité ekonomické centralizace – bez omezování rozhodovací pravomoci jednotlivých fakult, ústavů a řešitelů projektů – s vazbou na úspory nákladů. Musíme využít systému SAP k racionalizaci, ke zkvalitnění řízení a tím i k úspoře nákladů. Jsem přesvědčen, že do konce roku se podaří „usadit“ celý systém, který je dlouhodobý, perspektivní a srovnatelný s Evropou a bude i jedním z pozitivních prvků mezinárodní akreditace školy (předpoklad v roce 2005 nebo 2006).

Od počátku devadesátých let VUT koncepčně investuje do své budoucnosti – máme počítačovou síť s vazbou na CESNET, jednu z nejvýkonnějších na českých vysokých školách, naše jednotná telefonní síť rovněž přináší výraznou úsporu finančních nákladů. Dokážeme tedy investovat s obecně srovnatelnou návratností. Podobně tomu musí být i u investic do systémů regulace a řízení provozu budov, tzv. inteligentních budov, kde podle mého názoru máme ještě hodně před sebou ve věcném i finančním přínosu.

Hovořím o tom proto, že přechodem na ekonomický systém SAP, včetně jeho možných vazeb na okolní systémy, dochází k výrazné kvalitativní změně. Ta by sice postupně měla přinést efekt, i při trvalém růstu náročnosti administrativy, ve zlepšení kvality informací pro řízení, v racionálním koloběhu dokladů, ve snižování nákladů, ve zvyšování kvalifikační úrovně technicko-hospodářských pracovníků a na druhé straně jejich poklesem. Personální racionalizace v této oblasti vyplývá i z trendu stoupající vytiženosti akademických a pedagogických pracovníků VUT, kteří se musí vyrovnávat s požadavkem zabezpečit výuku stále rostoucího počtu posluchačů, ale zejména z koncentrace školy. Jsem přesvědčen, že nejpozději do konce letošního roku se naučíme využívat v plné míře všech možností systému SAP a tím dojde ke značnému zvýšení efektivity práce. To je právě to, co si od zavedení takové špičkové technologie slibují. Investované finanční prostředky se musí nejen vrátit, ale přinést i další úspory. Nová technologie se tak stane nástrojem pro další rozvoj naší univerzity.

Připravil Igor Maukš

Ústavní soud České republiky odmítl stížnost VUT v Brně

Ústavní soud České republiky odmítl 17. prosince 2003 stížnost Vysokého učení technického v Brně. Ústavní stížnost směřovala proti usnesením Krajského a Městského soudu v Brně, kterými nebyl připuštěn vstup VUT v Brně do sporu tří bývalých studentů Fakulty architektury s někdejším předsedou základní organizace KSČ na této škole. VUT chtělo do soudního řízení o ochranu osobnosti, které se již od roku 1991 žalobou domáhá bývalý předseda komunistické organizace Ing. arch. Jan Snášel, vstoupit na straně žalovaných (Ing. arch. Jiřího Slezáka, Ing. arch. Martina Laštovičky a Ing. arch. Zdeňka

Z odůvodnění odmítnutí ústavní stížnosti

V odůvodnění usnesení Ústavního soudu ČR ze 17. prosince 2003, kterým se ústavní stížnost VUT v Brně odmítá, je mimo jiné uvedeno:

Ústavní soud ČR konstatuje, že ústavní stížnost je zjevně nepodstatná. Ústavní soud, po přezkoumání procesního postupu obecných soudů vedoucího k vydání napadených rozhodnutí, konstatuje, že neshledal z ústavněprávního hlediska porušení ústavně zaručených práv (svobod) stěžovatele.

Napadenými rozhodnutími bylo rozhodováno o námitce žalobce stran nepřipustnosti vedlejšího účastnictví stěžovatele. Z hlediska jednoduchého práva na věc dopadá především ustanovení paragrafu 93 odst. 1) o. s. ř., dle kterého se může vedle žalobce nebo žalovaného zúčastnit řízení ten, kdo má právní zájem na jeho výsledku. Podle názoru Ústavního soudu oba obecné soudy v odůvodnění svých rozhodnutí dostatečně vyložily své závěry o tom, proč nebyl dán právní zájem na straně stěžovatele.

Stanovisko děkana Fakulty architektury

Vedení Vysokého učení technického v Brně si zřetelně uvědomuje své vztah ke svým současným i bývalým studentům. Proto se rozhodlo, že jako vedlejší účastník vstoupí do letitého soudního sporu, který je veden mezi bývalým předsedou ZO KSČ a třemi signatáři petice, ve které byl tento funkcionář označen jako osoba s rysy demagogického, arogantního a kariéristického vystupování. Ten toto označení odmítá a požaduje písemnou omluvu, které se domáhá soudní cestou. Justice však záměr školy – studenty zaštitit – odmítla. Poslední naděje spočívala ve stížnosti, která byla podána k Ústavnímu soudu. K mému překvapení a zklamání však i tato nejvyšší instance rozhodla, že naše alma mater jako vedlejší účastník připuštěna nebude.

Nechci zpochybňovat usnesení Ústavního soudu. Spíše mě zarazí, jaké máme právní prostředí, které dovolí, aby ti, kteří léta pustošili zemi, omezovali lidské svobody a svévolně křivili charaktery lidí, nyní sebe sama staví za mučedníky a domáhají se omluv. Jak je možné, že studenti, kteří v roce 1989 zahájili proces očisty, jsou nyní na lavicích obžalovaných? Zcela se odhlédlo od

faktu, že právě oni v revoluční situaci započali kritickou diskusi, která vedla k návratu demokracie. S asistencí státu je jim odepírán v petici vyjádřený osobní názor, který by měl být chápán jako cesta k hledání svobody. Kam se poděla letitá nedotknutelnost akademické půdy, jejíž výsadou je především svoboda slova? Je tak těžké přijít na to, že postoje bývalého stranického funkcionáře nejsou v této kauze nic jiného než projev demagogického, arogantního a kariéristického vystupování, které se slušností a mravností nemá zhora nic společného?

Společenství studentů a jejich vysoké školy je trvalé. Není omezeno jen na léta studií. Je nepsanou povinností, aby se univerzita za své bývalé studenty postavila především v okamžicích, kdy se jim děje křivda. Nezbyvá mi než smutně prohlásit, že jedno z příkoří prožíváme i nyní...

Josef Chybík

Příběh Martina Laštovičky

Vážené dámy, vážení pánové, když nyní počítám, kolik bylo současnému vysokoškolákovi v roce 1989, vychází mi věk od 6 do 10 let. Stojím před těžkým úkolem zprostředkovat vám historickou událost, která se stala v době vašeho dětství a která je známa vašim rodičům jako sameťová revoluce. Nebojte se, nezahrnu vás spoustou dat a událostí, které se tehdy staly. Budu vám vyprávět o tom, jak jsem prožil tuto výjimečnou a skvělou dobu jako student, který byl stejně starý jako dnes vy.

Začátek sametové revoluce mě zastihl na Purkyňových kolejích v sobotu 18. listopadu. Tehdy za námi na pokoj přišla spolužačka, která se účastnila demonstrace 17. listopadu na Národní třídě v Praze. Viditelně se třásla a celá rozechvělá popisovala brutální zásah policie. Naštěstí se jí nic nestalo, unikla z uzavřené Národní třídy přes jeden dům, kde ji schovali obyvatelé. Od dalších studentů, kteří na koleje přijeli z Prahy, jsme se dozvěděli o stávce, kterou pražští studenti vyhlásili. V neděli jsme již na kolejích připravovali stávku, kterou jsme chtěli zahájit v pondělí na naší fakultě na Poříčí. Napsali jsme první plakát, kde jsme vyhlášovali a zdůvodňovali stávku. Ve večerních hodinách se objevil na kolejích proděkan fakulty společně s esenbáky, tehdej-

Hirnšála) jako vedlejší účastník. Lednové číslo Událostí přináší stručný obsah odůvodnění odmítavého usnesení Ústavního soudu. Otiskujeme rovněž stanovisko současného děkana Fakulty architektury Doc. Ing. Josefa Chybíka, CSc., a připojujeme také záznam vystoupení jednoho ze žalovaných, Martina Laštovičky, ve kterém na loňské studentské konferenci objasnil současným vysokoškolákům své někdejší postoje a seznámil je i s vývojem celého sporu. Připomínáme, že stanovisko vedení VUT v Brně ke kauze žalovaných studentů jsme otiskli v listopadu 2003.

ší policií. Sháněl se po několika studentech včetně mě, naštěstí jsem nebyl na pokoji. Spolubydlící ho schválně poslal úplně jinam. V pondělí 20. listopadu ráno jsme společně jeli z kolejí na fakultu se srolovaným prohlášením v ruce. Obsadili jsme hlavní schodiště a vyvěsili prohlášení. První, kdo zareagoval, byla uklízečka, která prohlášení strhla. Dva studenti jí ho vyrvali a vrátili na původní místo. Později jsme zjistili, že uklízečka zastávala důležitou funkci v ZO KSČ na fakultě. Po chvíli za námi přišel šokovaný děkan. Chtěl jednat s organizátory nebo vedením stávky. Děkan nám pohrozil, že se jedná o protistátní akci a ať zvážíme následky, zvláště pak jsme měli myslet na chudáky rodiče. Poté svolal stávkující studenty do auly, kde k nim chtěl spolu s ostatními komunisty promluvit. Již tehdy převzal vůdčí protistudentskou iniciativu předseda ZO KSČ asistent Snášel. Tvrdil nám, že jsme jediná fakulta v Brně, ne-li v celé republice, která stávkuje, a ať uvážíme, jak toto naše osamocené protistátní vystoupení skončí. Naštěstí chvíli po jeho promluvě vešel student Filozofické fakulty a do auly zakřičel: „Celá Filozofická fakulta je ve stávce!“ Tato slova jsme přijali s obrovským jásotem, protože jsme si sami nebyli jisti, zda v Brně ostatní fakulty stávkují. Urychleně jsem se spolu s několika dalšími vypravil na Filozofickou fakultu, kde již probíhala koordinace mezi ostatními vysokými školami. Tam jsme se dozvěděli, že stávkuje také JAMU a samo sebou celá vysokoškolská Praha. Hovořilo se o prvních zatčených studentech, přemýšleli jsme o náhradnících, kdyby došlo k našemu uvěznění. Večer byla první demonstrace na náměstí Svobody, bez ozvučení a s kordonem zásahové jednotky SNB v zádech. Naštěstí vše skončilo v klidu. Důležitou věcí této první demonstrace byly upřesněné studentské požadavky – k vyšetření masakru na Národní třídě přibýly další – zrušení vedoucí úlohy KSČ, propuštění politických vězňů a svobodné volby. Studentská stávka se postavila celému komunistickému systému.

Druhý den jsme vyhlásili okupační stávku fakulty, protože hrozilo, že nám komunistické vedení uzamkne školu. Stávkový výbor se usídlil v kanceláři SSM, měla strategickou polohu u vstupu. Hned druhý den se na fakultě začaly podepisovat studentské požadavky. Asi 80 % studentů je podepsalo. Z pedagogů se podepsal jen jeden docent a dvě asistentky. I to vzbudilo u komunistického předsedy Snášela velkou nevoli a několikrát na podpisy děkana fakulty upozorňoval.



První cyklostylovaný leták vyrobený na Fakultě architektury během stávky.

Mezitím vedení fakulty volalo mému otci do Jihlavy, aby si mě odvezl domů, že jsem vůdce protistátní stávky, a jestli si mě neodveze, tak jsem skončil se školou. Táta tehdy do Brna přijel, ale jen proto, aby mi dovezl teplé boty, oblečení a jídlo – hrozně se ochladilo. Hned první noc na fakultě zazvonil u dveří neznámý pán, který nám předal malý ruční cyklostyl na kliku s tím, že si ho v pravý čas zase vyzvedne. A tak jsme přes noc začali tisknout první letáky a plakáty. Dobře si pamatuji ten první – byl na něm český lev a pod ním nápis „Za naši hrdost“. První týden nám evidentně blokovalo StB z fakulty meziměstské hovory a místní hovory si nahrávalo. Školu hlavně v nočních hodinách hlídali tajní agenti.

Velmi důležité bylo v prvních dnech získat veřejnost. Proto jsme jako na všech stávkujících školách rozjeli hromadnou distribuci letáků, plakátů a různých prohlášení. Jezdilo se i mimo Brno, na venkov, do továren. Pro mě bylo velmi důležité prohlášení kardinála Tomáška, který se připojil ke stávkujícím studentům. Kardinál mezi veřejností reprezentoval solidnost a jeho prohlášení u lidí zabíralo. Hodně se tiskl také esej Karla Čapka „Proč jsem se nestal komunistou“.

Fakultu jsme zcela zabydleli stávkou. V přízemí poblíž stávkového výboru vzniklo v přilehlé třídě tiskové centrum s cyklostyly



a rozmnožovacími stroji. Zde se také vařilo a jedlo. Obsluha cyklostylu měla u stroje připravený spací pytel. Ta třída měla zvláštní kouzlo, pomalu se zaplňovala předměty od sympatizujících lidí. Přinášeli jídlo, nádobí, přístroje, jeden pán přinesl i televizi. Ještě po roce, když už třída fungovala zase jako učebna, stále voněla stávkovým gulášem. Doba stávky byla pro mě mimořádná, jsem hrozně rád, že jsem revoluci mohl prožít na fakultě uprostřed všeho toho dění. Takovou lidskou solidaritu a přátelství jako tehdy jsem nezažil. Nevím, jak bych vám přiblížil to, co jsme tehdy prožívali. Uprostřed šedi reálného socialismu se najednou objevila barva, nezvyklá barevnost a různorodost svobody. Bylo to něco nádherného a nadějného. Vedoucí úloha KSČ padla, vláda komunistů s ní, generální stávka dopadla na výbornou, Václav Havel kandidoval na prezidenta...

O Vánocích bylo jasné, že revoluce pomalu končí. V roce 1990 jsme poprvé demokraticky zvolili nového děkana. Na fakultě jako na všech vysokých školách byla zrušena výuka marxismu-leninismu, vědeckého komunismu a spřízněných oborů. Vrcholem ale bylo, když vyučující těchto předmětů přišli za novým děkanem a nabídli mu, že by mohli vyučovat místo marxismu-leninismu například – přesně cituji – „buržoazní filozofii a dějiny náboženství“. Společně s panem děkanem jsme se zasmáli absurdní nabídce. Bylo alarmující, že komunisté-prospěcháři byli schopni převléci kabát jakýmkoliv způsobem. Co ale bylo hrozivější – sami propagátoři komunismu se necítili morálně vinní za kolaboraci s totalitním režimem.

Chtěli jsme novou fakultu, a proto na tehdejších valných hromadách studentů počátkem roku 1990 vykrystalizovala nespokojenost s úrovní některých pedagogů do listiny „Vyjádření nedůvěry studentů“, která měla být morálním apelem na jmenované vyučující. Výhrady samozřejmě existovaly i k dalším pedagogům, ale pouze u pěti byl stoprocentní souhlas přítomných studentů. Mezi nimi byl i předseda ZO KSČ architekt Snášel – náš hlavní komunistický nepřítel z prvních dnů revoluce. K těmto pedagogům jsme odmítali chodit na výuku. Většina z nich odešla do důchodu, někteří se nadále věnovali výzkumu a podobným činnostem, kde nepřicházeli do styku se studenty.

Tady by moje svědectví o sametové revoluci mohlo skončit. V roce 1990 začala úplně jiná doba se svými radostmi a starostmi, kdy jsme pomalu začali zapomínat, že nějaká totalita existo-

vala. Někteří využili svobody k realizaci svých vysněných projektů a byli do nich tak zabráněni, že nestačili sledovat dění kolem sebe, jiní byli ze společenského vývoje zklamáni, podle nich se vypětí lidské solidarity z revoluce vytratilo, mnozí lidé se i na svobodě vrátili do předrevolučních morálních schémat. Místo s komunisty kolaborovali s penězi a mocí.

Asi rok a půl po revoluci jsem v Brně potkal studenta, který byl v koordinačním stávkovém centru. S úsměvem jsem ho pozdravil. Odpověděl: „Odkud se známe?“ „No přece ze stávkového výboru, z revoluce.“ Řekl mi stroze: „Zapomeň na to.“ A odešel.

I kdybych tehdy chtěl zapomenout na revoluci, nemohl jsem. Jednak jsem ani nechtěl, byla to pro mě vzácná doba, plná dobrodružství a nových začátků. A navíc mi zapomenout na revoluci nedovolil ani soudruh architekt Snášel, bývalý komunistický „boss“ na fakultě. V roce 1991 podal žalobu na tři zástupce studentů, kteří podepsali „Vyjádření nedůvěry“. Mezi podpisy bylo i mé jméno. Soud nám začal posílat obsílky. První stání na Městském soudě v Brně jsme brali jako veselou frašku, spíše jsme byli rádi, že se jako bývalí studenti revoluce po letech zase vidíme. Soudní spor se však začal měnit na nekonečné absurdní divadlo. Třikrát byla soudruhova žaloba zamítnuta v letech 1991–1997. Po třech odvoláních Snášela se věc dostala ke Krajskému soudu. Zde v letech 1998–2002 padly dva rozsudky, podle kterých jsme se měli omluvit. Dokonce nám hrozily za neuposlechnutí pokuty a konfiskace majetku. Samozřejmě že jsme se nemohli omluvit za valnou hromadu studentů a ani nechtěli, protože bychom popřeli revoluci a sami sebe. Podali jsme odvolání k Nejvyššímu soudu a napsali stížnost do Štrasburku. Nejvyšší soud v roce 2003 všechny rozsudky zrušil a spor vrátil k Městskému soudu.

V současnosti jsme na úplném začátku. Do sporu se v této fázi chtělo zapojit VUT v Brně jako vedlejší účastník na naší straně – z důvodu ochrany akademických práv a svobod. Bohužel soudy s odůvodněním, že nemáme s VUT co do činění, jeho účastenství zamítly. Koncem ledna mě čeká další stání u Městského soudu.

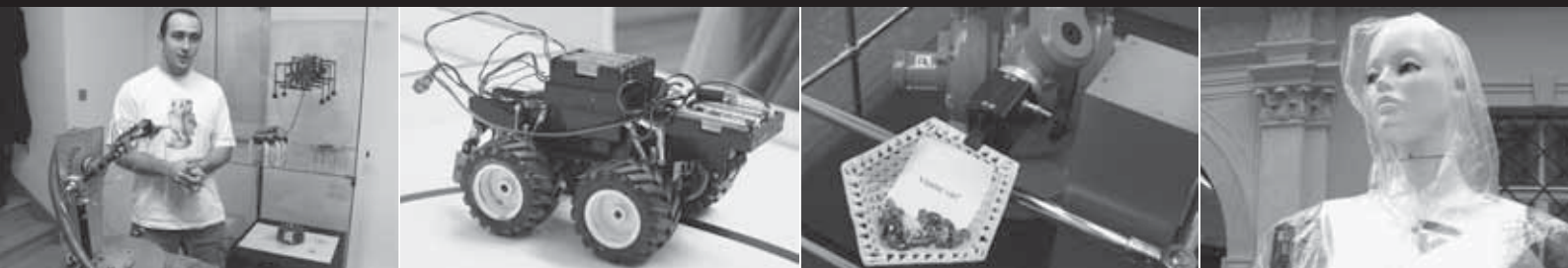
Ať žije spravedlnost...

Pozn. red.: Jednání Městského soudu v Brně se uskuteční 29. 1. 2004 v 9 hod v j. síni 255.

Foto Michaela Dvořáková

For Summary see page 26.

Jsem robot...



Brněnské Design centrum zaplnili roboti. Hned před jeho budovou na Radnické ulici vítá návštěvníky postava robotky, která hýbe hlavou a bije jí srdce. Ve vchodu jiný stroj nabízí bonbony a celé přízemí je zaplněno nejrůznějšími typy robotů. Tvůrci výstavy nezapomněli ani na repliku předchůdce všech současných robotů – hliněného Golema rabbiho Löwa.

„Snažíme se přístupnou formou představit světový vývoj v robotice a chceme vyzdvihnout tuzemské úspěchy v této oblasti. Přehled o robotice podáváme ve třech rovinách – historické, podle mobility a funkční,“ říká autor výstavy Luděk Žalud z VUT v Brně.

Vedle průmyslových a stacionárních přístrojů tvořících devadesát procent všech současných robotů si autoři všímají robotických hraček, pomocníků v domácnosti, ale také inteligentních strojů nasazujících život místo lidí v nebezpečných situacích – jako např. záchranný a průzkumný mobilní robot Orpheus, se kterým jeho tvůrci z VUT v Brně získali loni světové prvenství v prestižní soutěži v Itálii. „Mnohé plně automatické exponáty jsou dnes již komerčně dostupné,“ upozorňuje Žalud. Jsou to třeba vysavače či sekačky, které se po prostoru pohybují zcela samy. Podstatnou součástí výstavy je i předvedení robotiky v atraktivní zábavné formě. Návštěvníci tak mohou vidět nejen robotické hry jako fotbal, robotické sumo, kybernetickou myš hledající

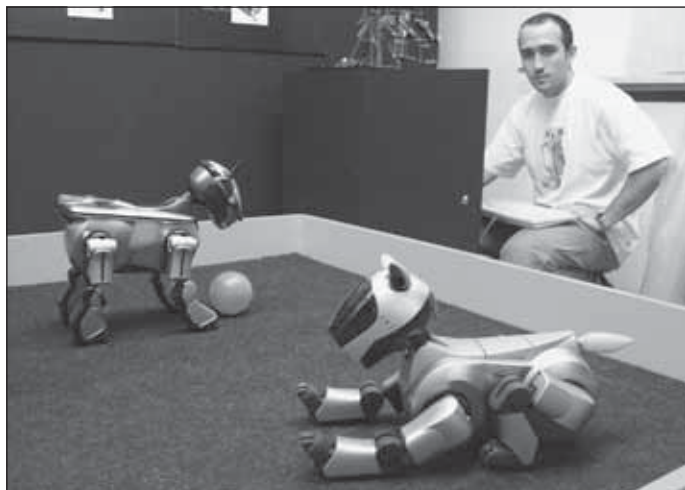


cestu bludištěm, ale i robotické stavebnice (Lego Mindstorms, Fischertechnik) a hračky – dva robotické Aibo psy hrající si s míčem od firmy Sony nebo animatronického robota Pepa, který mluví a pohybuje končetinami. Další zajímavost představuje pokusný šestinohý kráčeč Krobot s nitinolovými svaly.

Na vzniku výstavy Já robot... se nejvýrazněji podíleli pracovníci a studenti VUT v Brně, kteří dodali také nejvíce exponátů. Studenti z Ústavu automatizace a měření FEKT působí v přitažlivé expozici také jako zasvěcení průvodci. Laminátovou plastiku ženy s bijícím srdcem před budovou Design centra vytvořili studenti FaVU. „Chtěli jsme vyjádřit víru, že lidstvo bude schopné vyrábět bytosti s rozumem, silou, energií, ale i citem,“ vysvětlil důvody jejího umístění ředitel Design centra Karel Kobosil.

Kolekci unikátních modelů, které představují počátky robotiky až po současné high tech špičky, si ve výstavních prostorách brněnského Design centra mohou zájemci prohlédnout do 25. ledna.

Připravil Igor Maukš, foto Michaela Dvořáková



Zasvěcený výklad podávají v expozicích studenti FEKT. Na snímku student 5. ročníku Jaroslav Kala.

SUMMARY:

The Brno Design Centre is full of robots. Right in front of the building in Radnická Street, visitors are greeted by a female robot figure with moving head and beating heart. In the entrance, another machine offers sweets and the entire ground floor is filled with various types of robots.

Pražský křest knihy O mé cestě do Číny

Téměř na den přesně, jen o 95 let později, jsme putovali do Říše středu, čínské východní provincie Ťiang-su. Ne však jako kdysi profesor Vítězslav Veselý sibiřskou dráhou a lodí, ale prostřednictvím fotografií a zasvěceného vyprávění profesorky Aleny Štěpánkové Veselé, jeho dcery. V příjemném prostředí přednáškového sálu Náprstkova muzea v Praze hostila zástupce nakladatelství VUTIUM Česko-čínská společnost a v rámci svého adventního večera umožnila 9. prosince 2003 prezentaci knihy a výstavu originálních dokumentů a předmětů, které poskytla profesorka Veselá.

Význam knihy zhodnotila docentka Olga Lomová, vedoucí ústavu Dálného východu Filozofické fakulty UK v Praze, slovy:

„Musím říct, že když se na mě doktorka Mizerová poprvé obrátila s rukopisem této knížky, bylo to pro mě úplné zjevení. Byla jsem nadšená. Musím ještě jednou poděkovat, že za mnou s rukopisem přišla. Tato knížka je pro nás neobyčejně zajímavá, protože dokládá několik věcí: například to, jak Češi cestovali, jak působili po celém světě, a že vlastně na začátku 20. století byla česká společnost neobyčejně otevřená, zajímavá se o svět, že právě vzdělaní Češi typu, jako byl pan profesor Veselý, byli připraveni jít kamkoli do světa, uspět kdekoli ve světě. Druhá věc, která pro mě jako pro sinoložku byla neobyčejně zajímavá, byl způsob, jakým autor líčí své zážitky a zkušenosti z Číny. Naprosto mě fascinovalo, jak člověk, který předtím neměl žádné zkušenosti, o Čínu se speciálně nezajímal, když zachycuje Čínu, tak podává v podstatě velmi přesné svědectví. Tu a tam jsou drobná neporozumění reáliím, ale v zásadě je to kniha, která může sloužit jako velice zajímavé uvedení do čínských reálií a do čínské společnosti na začátku 20. století. A je zde spousta neuvěřitelně živých a stále platných postřehů o Číně a její kultuře, o čínské mentalitě. Samozřejmě je zde také spousta věcí, které už vzal čas, protože je to začátek 20. století a od té doby se v Číně událo mnoho věcí. Já osobně si myslím, že tato knížka pro nás předsta-



K nejzajímavějším dokumentům, které představila prof. Alena Štěpánková Veselá (vpravo), patřil čínský slabikář z počátku minulého století (vlevo Dr. Z. Černá).

vuje neobyčejně vzácné svědectví o našich předcích i svědectví o schopnosti porozumět a popsat nevidané a neslýchané. Já jsem byla naprosto nadšená a ještě jednou děkuji za takovou krásnou příležitost. Děkuji Vysokému učení technickému v Brně za péči, kterou knížce věnovali. Jenom je mi líto, že v knize není více fotografií.“

Dr. Zlata Černá, předsedkyně Česko-čínské společnosti, na závěr setkání pozvala posluchače k výstavce knih, k produkci tradičních keramických pecí i na ochutnávku různých čajů.

Vděčně na tento adventní večer vzpomínáme a děkujeme Dr. Janě Součkové, DrSc., ředitelce Náprstkova muzea, i Dr. Zlatě Černé za možnost představení naší knihy.

Text a foto PhDr. Alena Mizerová,
ředitelka nakladatelství VUTIUM



Význam knihy odborně zhodnotila Doc. Olga Lomová, vedoucí ústavu Dálného východu Filozofické fakulty UK v Praze.

SUMMARY:

Almost exactly to the day, only 95 years later, we travelled to the “Realm of the Middle”, the Tiang-Su province in East China. However, not on a Trans-Siberian train and on board a ship like Professor Veselý, but guided by the photographs and narration given by Professor Alena Štěpánková-Veselá, his daughter. The Czech Chinese Society invited people from BUT VUTIUM Press to the lecture hall of the Náprstek Museum in Prague to attend, in a special Advent atmosphere, the presentation of a book written and an exhibition of original documents and objects provided by Professor Alena Štěpánková.

Rétorice na VUT v Brně odzvonilo?



Malá účast měla jednu výhodu – všichni soutěžící získali cenu.

Na VUT v Brně se nejen vyučuje rétorika, ale pořádají se tu také pro studenty soutěže v rétorice; o prvním ročníku soutěže v roce 2002 s chutí napsala a vysílala regionální média. Bylo také co popisovat. Patnáct odvážlivců, kteří se přihlásili do soutěže, neslo svou kůži na trh v mnoha případech s velkým šarmem a vtipem – jak v přednesu, tak v obsahu svého projevu. Řada z nich přišla i s originální nebo zajímavou myšlenkou. Příjemnou atmosféru podpořila vůně vánočního cukroví a po zajímavé koncovce v podání ThMgr. Milana Klapetky, který pronesl dva diametrálně odlišné projevy na jedno téma, se málokomu chtělo domů.

Po předloňském úspěchu soutěže v rétorice jsem se na další ročník, který se konal 12. prosince 2003, vysloveně těšila. Pořádali ji opět Doc. RNDr. Anna Putnová, MBA, a ThMgr. Milan Klapetek, který si měl, stejně jako vloni, vytáhnout z klobouku studenty navržené téma, určené jedním slovem, a představit je ze dvou opačných úhlů pohledu. V porotě tak jako vloni seděli dva profesionálové Prof. JUDr. Ing. Antonín Burian, DrSc., a již zmíněný mistr slova Milan Klapetek, předseda SKAS Ing. Jaroslav Švec a já. Řečníkům přišel popřát úspěšné klání – tak jako vloni – rektor VUT v Brně Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc. A stejně jako vloni byly připraveny i nemalé finanční odměny.

Jedna změna nás však přece jen čekala. Počet soutěžících se snížil – a to dokonce pětkrát. Ano, do soutěže v rétorice se z celého VUT přihlásili pouze tři studenti.

Soutěž samozřejmě proběhla, porota se shodla na pořadí – na 1. až 2. místě Jiří Kovářík z FIT a Petr Soukal z FEKT, 3. místo obsadil Jaroslav Vališ z FIT. Mistr sofistického řečnictví Milan Klapetek si vytáhl z klobouku slovo „inkvizice“ a tento pojem nám vzápětí představil nejprve v silně negativním, pak v silně pozitivním slova smyslu. Na místě nám tak ukázal, že každou skutečnost je možné hodnotit přinejmenším ze dvou stran, a připomněl, že umět takto věci vidět je pak jeden ze základů mezilidské komunikace.

Ale co s těmi pouhopouhými třemi soutěžícími?

Podívejme se na to očima ThMgr. Klapetky:

„Je to nepochybný důkaz toho, že zájem o rétoriku byl jenom pomíjivou světlicí, kterou snadno zastínil předvánoční shon, případně důležitější studijní povinnosti. Nu, nedá se nic dělat, skončily už jiné věci, které neobstály ve zkoušce času. Bude opět něco jiného, jak už to jde v životě stále dokola.“

Teď se však zkusím pro zajímavost na celou věc podívat tím druhým sofistickým okem: Tři soutěžící, to skutečně není mnoho. Ovšem ani ten neplodivější strom nemá ovoce každý rok, a i pauza patří k hudbě. V dějinách každého velkého díla bez výjimky nalezneme chvíli, kdy loď jako kdyby uvízla na mělčině. Je to zkouška a test. Slabé povahy to vzdají a zabalí, silné se opřou s větší silou do vesel. Vzhůru k dalšímu ročníku řečnické soutěže Techné rétoriké! Bude ovšem nutno stanovit maximální limit soutěžících, aby se celá akce neúnosně neprotáhla.“

Jitka Vanýšková, foto Michaela Dvořáková

SUMMARY:

Apart from offering courses in rhetoric, Brno University of Technology organizes student rhetoric contests; the first one held in 2002 received a lively regional media coverage. There really was something to write about. The brave fifteen who took part in the contest then were risking their necks – in many cases with great charm and wit. As it looks, this year's contest will only see three participants of all the BUT students.

Operního projektu R.U.R. se zúčastní i studenti VUT v Brně

Na scéně Národního divadla v Brně se v září 2004 uskuteční světová premiéra opery R.U.R. (Rossum's Universal Robots), která vznikla zhudebněním stejnojmenného dramatu Karla Čapka skladatelem Zdeňkem Blažkem (v adaptaci Jana Jirásky). Do připravovaného mezinárodního projektu chtějí jeho iniciátoři zapojit i studenty VUT v Brně z Fakulty výtvarných umění a z Ústavu automatizace a měřicí techniky FEKT. Právě na této fakultě existuje Centrum aplikované kybernetiky, které se zabývá vývojem robotů.



R.U.R. pojednává o světě, nad kterým převzou nadvládu roboti. Objevení „strukturovaného způsobu života“ zpočátku způsobí přijetí lidského života, společnost Rossum's Universal Robots začne na jednom ostrově masovou výrobu pracovních robotů. V průběhu let si však roboti vybudují vlastní individuální život a sebeuvědomění nezávisle na svých stvořitelích a své tvůrce – lidské bytosti – nakonec zničí.

Hra, kterou Karel Čapek napsal v roce 1920, se již od dvacátých let minulého století s velkým úspěchem hrála nejen u nás, ale i ve Francii, Anglii, Německu a celé řadě dalších zemí. V posledních dvaceti letech je uváděna pouze jako rozhlasová hra. Dramatik a spisovatel Karel Čapek v ní použil vůbec poprvé

názvu robot pro pojmenování umělé bytosti a tento výraz přešel postupně do všech světových jazyků. Autorem slova robot byl však spisovatelův bratr, malíř Josef Čapek.

Myšlenka uvést zhudebněnou verzi hry R.U.R. vznikla v okruhu umělců kolem Media Archiv, který byl založen v roce 1992 v Praze a souběžně s tím i v Brně. Media Archiv Prague se věnuje novým formám multimediálního umění, jako je videoart, počítačová grafika, elektronická animace, holografie, interaktivní umění nebo experimentální elektronická hudba. „Rozhodli jsme se, že uvedeme na pravou míru původ slova robot. Chceme svět upozornit na to, že jeho genetickými prarodiči byli bratři Čapkovi,“ říká hlavní iniciátor a hybatel celého projektu Petr Vrána. Malíř a producent Petr Vrána po studiích v Německu působí v oblasti vizuálního elektronického obrazu. Je porotcem v prestižních soutěžích o nejlepší multimediální díla Golden Award of Montreux a Europrix ve Vídni, v devadesátých letech byl vedoucím oboru pro nová média na katedře animace pražské FAMU. V současnosti učí na Cinema Studies FAMU zahraniční studenty.

„Činohra o třech dějstvích trvala s prologem jistě hodně přes tři hodiny. A na to dnes již nikdo nemá čas. Kromě toho spousta věcí, které Čapek ve své hře předpověděl, se již uskutečnila. Proto jsme se rozhodli, že nejlépe bude pracovat na hudebním podkladu. Mezitím jsem ovšem zjistil, že hudba již existuje. Žarošický rodák Zdeněk Blažek Čapkův text v sedmdesátých letech zhudebnil. Opera však zatím nikdy nebyla hraná,“ pokračuje Petr Vrána.

Členem týmu připravujícího uvedení opery je vedle režiséra Jana Schmidta z Ypsilonky i skladatel Jan Jirásek (známý z filmů Kytice, Nejasná zpráva o konci světa), který je držitelem dvou Českých lvů za filmovou hudbu a který v r. 1995 na sebe v Mnichově upozornil přepracováním Lukášových pašijí J. S. Bacha. „Skvěle komponuje jak pro klasický orchestr a sbor, tak zároveň inovativně používá elektroniku. Seznámili jsme se na světové soutěži Ars Electronica v r. 1987, kde zastupoval Československo. Za USA na festivalu soutěžil Woody Bohuslav Vašulka, brněnský rodák a legenda světového videoartu, který se posledních dvacet let zabývá i robotikou,“ vysvětluje Vrána.

Právě účast Woodyho Vašulky, i když samozřejmě ne pouze jeho, dává tušit, že premiérové uvedení opery bude zcela mimořádnou událostí. Diváci se mohou těšit na multimediální design celého představení, které bude využívat nejnovější digitální tech-



nologie. „V žádném případě nechceme předjímat nebo nějak omezovat invenci tvůrců. Myslím, že nejlepší je nejprve vytvořit správný tým a počkat na jeho výstupy. Samozřejmě že určitou představu máme. V době, kdy reálně existuje obchod s lidskými orgány, kdy se stále více částí lidského těla dá zaměnit umělými náhražkami, a tělo se tak začíná skládat z různých komponentů, jako by již přicházel věk cyborgů – bytostí napůl živých a napůl umělých. Já bych proto rád na scéně viděl určité segmenty z výroby robota, laboratoř, ve které by se oživovalo jejich umělé svalstvo. V průběhu opery by na scéně dobře působily nasvícené pohyblivé jednotlivé komponenty robotů, které budou synchronně reagovat na hudbu, zčásti hranou živými hudebníky, zčásti tvořenou elektronicky. Na začátku představení, v předešle, chceme ukázat také vývoj a historii robotiky za osmdesát let od napsání dramatu R.U.R.,“ přibližuje vizi tvůrců Petr Vrána.

Pro VUT v Brně má připravovaný operní projekt jednu nečekanou dimenzi. Jeho autoři totiž nabízejí studentům účast při jeho realizaci. Studenti by se tak mohli podílet na vytvoření multimediálního designu scénografie představení. Zájem je nejen o spolupůsobení studentů Fakulty výtvarných umění, kteří multimedia studují jako svůj obor, ale také o účast těch, kteří se věnují robotice na Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií.

„Uvedení opery, na kterém se budou vedle umělců podílet i technici, může signalizovat také u nás dlouhodobější vývoj, kdy se tyto profese budou více setkávat při tvůrčích činnostech. Na

festivalu Europrix, kde se uděluje cena za nejlepší evropské multimediální dílo, je to zcela běžné. Na scéně je tam možno vidět vždy několik studentů z různých technických i uměleckých oborů, společně vytvářejících multimediální struktury. Opera R.U.R. by se tak mohla stát základním kamenem, který by umělecké a technické obory spojoval dál do budoucna,“ je přesvědčen Vrána.

„Vedení VUT v Brně zastává názor, že technika není izolovaná a že naše univerzita musí spolupracovat s ostatními oblastmi společenského dění – tedy i s kulturou. Proto se mi tento projekt velmi líbí a jsem rád, že právě FaVU tvoří to, proč byla na VUT vlastně založena – určitý most mezi technikou a uměním. Pro naše studenty bude určitě přínosné, když uvidí, že jejich práce může lidi také bavit,“ řekl emeritní rektor VUT v Brně a vedoucí Ústavu automatizace a měření Prof. Ing. Petr Vavřín, DrSc.

Spolupracovat na projektu opery mají i umělci z oblasti multimédií z polské Vratislavi a německého Bonnu. Do Brna přijedou na několik workshopů, počítá se i se společnou prací v Polsku a Německu. „Do premiéry máme ještě dost času na laborování. Do 29. září můžeme vytvořit něco opravdu krásného, s čím lze uspět i v zahraničí. Vždyť v oblasti multimédií máme na co navazovat, v padesátých a šedesátých letech minulého století byla naše republika v tomto uměleckém směru naprostou světovou špičkou, což potvrdily i světové výstavy Expo 58 v Bruselu a Expo 67 v Montrealu. V sedmdesátých a osmdesátých letech však tato činnost ustrnula a dnes na začátku třetího milénia musíme sledovat Finy, Švédy nebo Brity, jak používají modifikované postupy, které jsme u nás vymysleli,“ konstatuje Petr Vrána.

Igor Maukš, foto Michaela Dvořáková



Operní projekt představil na tiskové konferenci jeden z iniciátorů Petr Vrána.

SUMMARY:

The Brno National Theatre will see the world premiere of an R.U.R. opera – the play by Karel Capek set to music. For BUT, this project has one unexpected dimension. Its authors offer BUT students to take part in the stage setting. They could help design the multimedia stage of the performance. In demand are not only students of the BUT Faculty of Fine Arts majoring in multimedia, but also those engaged in robotics at the BUT Faculty of Electrical Engineering and Telecommunications.

Pasportizace budov VUT v Brně – aktualizace a verifikace dat

Jednotný systém pasportizace budov a pozemků začalo VUT v Brně využívat v roce 2002. Stalo se tak jednou z prvních vysokých škol v ČR, která má pro účel rozvoje i správy k dispozici v digitální podobě zpracovanou evidenci svého nemovitého majetku. Aby systém pasportizace budov plnil svůj účel, je nutné zajistit průběžnou aktualizaci a verifikaci veškerých údajů, které obsahuje. Na způsob, jakým se to děje, se Události zeptaly Doc. Ing. Ladislava Štěpánka, CSc., který ještě jako prorektor pro výstavbu a rozvoj vznik pasportizace na VUT v Brně inicioval a z pověření rektora dále organizuje.

Veškerá dosavadní shromážděná data o budovách VUT byla do konce roku 2003 postupně převáděna do systému „Pasportizace budov VUT v Brně“ pomocí nového programu ASP Praha. Současně přitom byly vkládány změny i opravy, které fakulty rektorátu předaly již při dvou dříve uskutečněných aktualizacích údajů pasportu.

V souvislosti s touto prací a s kompletací dat pro jednotlivé budovy a fakulty nemohla v roce 2003 proběhnout podzimní aktualizace a verifikace správnosti veškerých údajů o budovách v rámci celého VUT v Brně tak, jako tomu bylo v minulosti, tj. u všech fakult současně a v jednotně stanoveném termínu. Údaje budou tedy aktualizovány a verifikovány (upraveny a doplněny podle skutečnosti) jednotlivými fakultami až v jarním termínu roku 2004.

Správkyní databáze Pasportizace budov VUT v Brně byla kvestorem pověřena a veškerá data do systému zadává Ing. Jitka Baliková z Ústavu pozemního stavitelství Fakulty stavební, která bude k pravidelně organizovaným aktualizacím údajů všem fakultám a složkám VUT podávat veškeré potřebné informace. Po provedené verifikaci bude opravené a doplněné údaje od fakult také přebírat a bezprostředně je vkládat do systému tak, aby byl stále aktuální.

Pracovníkům fakult, kteří byli k provádění aktualizací děkány již dříve pověřeni, budou v elektronické formě před stanoveným termínem aktualizace včas předány všechny potřebné podklady s údaji o každé budově nebo části budovy, kterou fakulta pro svoji činnost užívá. Získají rovněž přesné instrukce k vlastnímu obsahu, jak aktualizaci provést, i ke způsobu jejího zpracování a formě předání výsledku správce databáze. Děkanů fakult pro tuto činnost pověřili znalé a kompetentní pracovníky, kteří mají o stavu budov, o uživatelích jednotlivých místností i o provedených stavebních úpravách v místnostech dokonalý přehled.

Předmětem aktualizace a verifikace bude kontrola a potvrzení souladu údajů zavedených v systému se skutečností (příp. vyznačení všech změn, k nimž od poslední aktualizace došlo).

Potřebné údaje o každé budově jsou uspořádány v přehledných tabulkách a ve schematických výkresech půdorysů jednotlivých podlaží. Během tohoto roku bude pasport ještě doplněn o situace všech lokalit a areálů, v nichž se budovy VUT nacházejí,

i o letecké snímky a charakteristické fotografie jednotlivých budov v areálech.

V tabulkové části (u každé místnosti v budově) je uvedeno:

1. číslo místnosti (vyznačené na jejích vstupních dveřích),
2. účel využití (dle jednotné kategorizace účelů),
3. podlahová plocha místnosti,
4. světlá výška místnosti,
5. uživatel místnosti (název ústavu, katedry, složky nebo součástí fakulty apod.),
6. nájemce (v případě, že místnost je dočasně pronajata jinému subjektu).

Z grafické výkresové části je možné zjistit:

1. umístění místnosti v podlaží, její tvar a rozměry podlahové plochy,
2. počet a přibližná poloha dveří ve stěnách,
3. počet a poloha oken.

Veškeré evidované údaje musí být při verifikaci potvrzeny v obou částech, tj. v tabulkové i grafické části systému, a nesmí být ve vzájemném rozporu (např. podlahová plocha místnosti v tabulkové části a její zakótované rozměry ve výkresové části). Vedení VUT bude vyžadovat, aby pravidelné pololetní aktualizace údajů byly kompetentním pracovníkem fakulty provedeny zcela zodpovědně, za správnost údajů odpovídá rektorovi děkan fakulty.

Údaje z pasportu bude vedení VUT v Brně považovat za jediný rozhodující podklad při veškerých jednáních ve věcech dislokace fakult, při plánování dalšího rozvoje VUT v Brně (investičních akcí a oprav nemovitostí) apod. Na rozdíly mezi údaji uvedenými v pasportu a odlišnou skutečností nebude brán zřetel. Dodatečnou opravu zjištěných nesrovnalostí v údajích v takovém případě finančně rektorátu uhradí příslušná fakulta.

Pravidelné aktualizace systému Pasportizace budov VUT v Brně budou od roku 2004 probíhat dvakrát v každém kalendářním roce v již dříve stanovených termínech – k 31. březnu a 31. říjnu. Systém „Pasportizace budov VUT v Brně“ bude k dispozici nejen vedení VUT, ale i fakultám, které jej budou moci využívat pro vlastní potřeby dislokačních rozvah, evidence, inventarizace či správy.

Doc. Ing. Ladislav Štěpánek, CSc.

For Summary see page 26.

Noví docenti a doktoři

V aule Centra VUT v Brně na Antonínské ulici se 2. prosince 2003 uskutečnilo slavnostní předání dekretů nově jmenovaným docentům a promoce absolventů doktorských studijních programů. Slavnostního ceremoniálu se zúčastnili rektor Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., prorektori, děkani a proděkani jednotlivých fakult VUT v Brně.

NOVĚ JMENOVANÍ DOCENTI:

Fakulta stavební

Doc. Dr. Ing. Zdeněk KALA

obor: Teorie konstrukce staveb

Doc. Ing. Karel TUZA

obor: Teorie a konstrukce staveb

Fakulta strojního inženýrství

Doc. RNDr. Ing. Tomáš BŘEZINA, CSc.

obor: Aplikovaná mechanika

Doc. PaedDr. Dalibor MARTIŠEK, Ph.D.

obor: Aplikovaná matematika

Doc. RNDr. Petr PONÍŽIL, Ph.D.

obor: Materiálové vědy a inženýrství

Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií

Doc. Ing. František ŠOLC, CSc.

obor: Technická kybernetika

Fakulta architektury

Doc. Ing. arch. Vladimíra ŠILHÁNKOVÁ, Ph.D.

obor: Urbanismus

Fakulta informačních technologií

Doc. Dr. Ing. Jan ČERNOCKÝ

obor: Výpočetní technika a informatika

Doc. Ing. Josef SCHWARZ, CSc.

obor: Výpočetní technika a informatika

Doc. Dr. Ing. Petr HANÁČEK

obor: Výpočetní technika a informatika

Doc. Ing. Jaroslav SKLENÁŘ, CSc.

obor: Výpočetní technika a informatika

NOVĚ JMENOVANÍ DOKTOŘI:

Fakulta stavební

Ing. Radek DOHNAL, Ph.D.

Ing. Amos DUFKA, Ph.D.

Ing. Petr HRADIL, Ph.D.

Ing. Ivo KREMLÁČEK, Ph.D.

Ing. Miroslav MÁTL, Ph.D.

Ing. Olga NAVRÁTILOVÁ, Ph.D.

Ing. Vít PETRÁNEK, Ph.D.

Ing. Jana VRAŽIČOVÁ, Ph.D.

Fakulta strojního inženýrství

Ing. Petr BLECHA, Ph.D.

Ing. Petr BOHATÝ, Ph.D.

Ing. Aleš DOČKAL, Ph.D.

Ing. Roman GRÖGER, Ph.D.

Ing. Daniel HAJDUK, Ph.D.

Ing. Pavel CHARVÁT, Ph.D.

Ing. Jaroslav JONÁK, Ph.D.

Ing. Miroslav JOPEK, Ph.D.

Ing. Radek KALOUSEK, Ph.D.

Ing. Petr KEJDA, Ph.D.

Ing. Robert KLEDUS, Ph.D.

Ing. Petr KOŠKA, Ph.D.

Ing. Petr KRATOCHVÍL, Ph.D.

Ing. František KROPÁČ, Ph.D.

Ing. Ludvík LÁNÍČEK, Ph.D.

Ing. Tamara MAZLOVÁ, Ph.D.

Ing. Stanislav PATOČKA, Ph.D.

Ing. Zdeněk PÍŠA, Ph.D.

Ing. Stanislav PRŮŠA, Ph.D.

Ing. Dana RUBÍNOVÁ, Ph.D.

Ing. Dagmar RYCHLÍKOVÁ, Ph.D.

Mgr. Karel SLAVÍČEK, Ph.D.

Ing. Ladislav STACH, Ph.D.

Ing. Petr STRÁŽNICKÝ, Ph.D.

Ing. Jiří ŠÁLEK, Ph.D.

Ing. Pavel ŠIMEČEK, Ph.D.

Ing. Marek ŠTRONER, Ph.D.

Ing. Jiří ŠUTA, Ph.D.

Fakulta architektury

Ing. Jitka BRABCOVÁ, Ph.D.

Ing. Ivan FENCL, Ph.D.

RNDr. Hana KOUTNÁ, Ph.D.

Ing. arch. Aleš NAVRÁTIL, Ph.D.

Ing. arch. Zlata TALANDOVÁ, Ph.D.

Ing. arch. Dita VÁŇOVÁ, Ph.D.

Ing. arch. Maxmilian WITTMANN, Ph.D.

Fakulta informačních technologií

Ing. Petr KOTÁSEK, Ph.D.

Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií

Ing. Miroslav BALÍK, Ph.D.

Ing. Josef BARÁK, Ph.D.

Ing. Jana BARDOŇOVÁ, Ph.D.

Ing. Jiří DOFEK, Ph.D.

Ing. Pavel FILIP, Ph.D.

Ing. Moustafa ELGHANNAM, Ph.D.

Ing. Dan KOMOSNÝ, Ph.D.

Ing. Daniel KULA, Ph.D.

Ing. Lukáš MATĚJÍČEK, Ph.D.

Ing. Martin PIŠTĚK, Ph.D.

Ing. Jiří PORUBA, Ph.D.

Ing. Vilém ŘEZNÍČEK, Ph.D.

Ing. Roman SAMEK, Ph.D.

Ing. Pavel ŠILHAVÝ, Ph.D.

Ing. Václav ZEMAN, Ph.D.

Fakulta chemická

Ing. Hana DRNOVSKÁ, Ph.D.

Mgr. Radek PŘIKRYL, Ph.D.

Mgr. Petra ŠIMKOVÁ, Ph.D.

Ing. Josef TRČKA, Ph.D.

Mgr. Martin VIK, Ph.D.

Fakulta podnikatelská

Ing. Vojtěch BARTOŠ, Ph.D.

Ing. Zdeněk BRODSKÝ, Ph.D.

Ing. Alena KLAPALOVÁ, Ph.D.

Slovo na závěr

Doc. Dr. Ing. Jana Černockého



Vážený pane rektore, vážení akademičtí hodnostáři, vážená kolegyně a kolegové, milí čerství doktoři a docenti a jejich rodinní příslušníci, dámy a pánové.

Když jsem byl požádán o to, abych za nově jmenované doktory a docenty přednesl řeč, uvažoval jsem dlouho o rovnováze – měla by být dostatečně obecná, abych nemluvil jen za sebe, ale i za své kolegyně a kolegy, ale přitom nemohu nabídnout nic než své osobní zkušenosti. Rozhodl jsem se tedy vybrat tři důležité momenty svého působení na VUT s tím, že k nim připojím pár obecných komentářů.

Začnu prázdninami 1988 před nástupem na VUT – tehdy jsem se jako člen folklorního souboru poprvé dostal do západní ciziny a tajemník uličního výboru KSČ, který mi podepisoval žádost o výjezdní doložku, se mě zeptal, zda náhodou nechci emigrovat. Upřímně jsem mu odpověděl, že emigrovat chci, ale až po vysoké škole. Onen muž to nechal bez komentáře, do kapitalistické Evropy jsem nakonec jel, vrátil se a začal studovat s tím, že po škole pojedou zase a už se nevrátím. Vše se díkybohu změnilo o rok později – sametová revoluce nám dala možnost jet a vrátit se. Mé kolegyně, kolegové a já jsme této šance bohatě využili. Kromě zkušeností, peněz a kontaktů jsme si snad přivezli i něco dalšího – věřím, že během dlouhých pobytů v cizině získává člověk jiný vztah k rodné zemi. Pohled zdálky dodává jiný rozměr kladům a záporům, člověk si také, i při dobrém zvládnutí cizího jazyka, uvědomí své kulturní kořeny. Když začne rozumět zprávám v rádiu, zjistí také, že nepravosti se dějí všude. Z často příliš pesimistického pohledu na vlastní zem – a optimistického na cokoliv mimo – se pak stává vyváženější názor: mikulášskou terminologií řečeno někde mezi čertem a andělem.

Počátek devadesátých let jsem měl možnost sledovat na konci svých inženýrských studií a na počátku doktorských. Přinášel sice převratné změny, nové předměty a nové studijní plány, ale také finanční krizi, která z vysokých škol z velké části vypudila šikovnou mladší a střední generaci – kromě těch opravdových nadšenců a samozřejmě i těch, kteří by uplatnění jinde nenašli. Odchod těchto lidí se nám teď vrací jako bumerang. Kde je více zralých čtyřicátníků a padesátníků, kteří by vedli výzkumné laboratoře, byli špičkami ve svých oborech, sami už tolik neprogramovali a nekutili, ale měli týmy mladších spolupracovníků a doktorandů, dokázali vést lokální a evropské projekty a získat na ně finance a osobně znali ve světě všechny, co v oboru něco zname-

nají? Vidíme-li jako vedoucí týmů a akademické funkcionáře třídníky, můžeme si říci „ti mladí jsou dnes tak šikovní!“ Druhá strana mince je fakt, že tito hoši jsou svými funkcemi a organizací zcela pohlceni a pro vědu takřka ztraceni. Proto někdy, když zjistím, že jsem zase celý měsíc nepřečetl jediný odborný článek a jen se staral o finance, vybavení a dalších tisíc věcí pro svůj tým, toužím po hodném a přísném šéfovi a po tom, abych se mohl chvíli více koncentrovat.

Z let devadesátých udělám hyperprostorový skok do blízké budoucnosti – na jaře vstoupíme do EU. I když je na vysokých školách integrace do evropských programů velmi pokročilá a nečeká nás zřejmě žádná převratná změna, těším se na úplnou volnost pohybu, i když bude zpočátku mírně limitovaná financemi. S manželkou si někdy říkáme, odkud nám budou naše dětičky volat, že úspěšně složily zkoušku – bude to z Brna, z Cambridge, nebo třeba z Grenoblu?

Pro české vysoké školy včetně VUT to bude znamenat konkurenci. Nebudeme-li dobří, studenti prostě odejdou jinam. Na druhé straně pevně doufám, že budeme-li dobří, podaří se nám přilákat šikovné lidi z Evropy a z celého světa a pro doktoranda na VUT přestane platit ta trochu nudná charakteristika: „běloch, Čech“. Představme si tuto promoci za deset let: insignie, taláry a fanfáry jsou stejné, osoby a obsazení (rektor, prorektor, děkani) jiné. Pokud bude mít nemalá část nových doktorů a snad i docentů cizokrajná jména a nejrůznější barvy pleti, pak budeme vědět, že děláme dobrou práci.

Dámy a pánové, dovolte mi, abych tuto řeč zakončil několika přáními novým doktorům a docentům:

Přeji Vám osvícené a přísné šéfy, kteří chápou, že VUT získá prestiž, ale i peníze, ne funkcemi a schůzemi, ale pouze kvalitní výukou a kvalitním výzkumem. Přeji Vám schopnou a ochotnou administrativu a technickou podporu, abyste se mohli koncentrovat na svou práci. Přeji Vám mnoho úspěšných zahraničních cest a stáží. Mladým doktorům přeji, aby se, i když opustí tuto školu, nestali dealery, ale našli kreativní zaměstnání, které nenechá zakrnět mozek procvičený několikaletým duševním cvičením během různých typů studia. A konečně rodinám zde přítomným děkuji za přízeň a chápavý postoj k lidem, kteří už tím, že sedí v prvních řadách pod tímto pódiem, otevřeně deklarují, že nejsou úplně normální, a normálními se asi jen tak nestanou.

Děkuji Vám.

Významné osobnosti historie VUT v Brně – rektori

Pokračujeme v rubrice, v níž postupně představujeme osobnosti, které na brněnské technice působily v její více než stoleté historii a zasloužily se významně o rozvoj nejstarší české vysoké školy na Moravě. Pohled do historie otevírá cyklus o rektorech. Od roku 1900 až do počátku padesátých let 20. století se volba rektora konala každoročně na schůzi profesorského sboru. Před volbou akademických funkcionářů na studijní rok 1920/1921 bylo dohodnuto, že rektori již nebudou voleni podle služebního stáří, nýbrž střídavě z jednotlivých odborů.

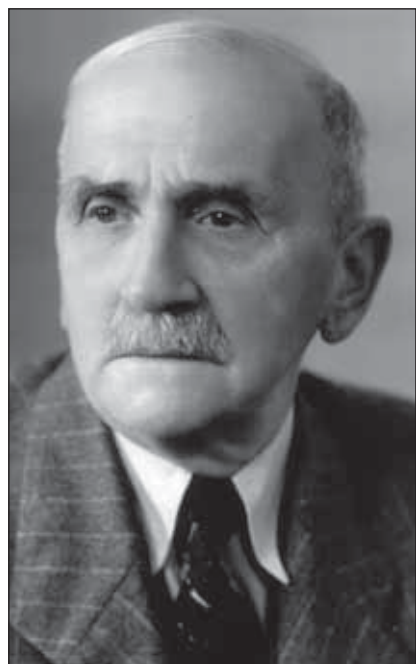
Prof. Ing. Dr. techn. František Ducháček

František Ducháček se narodil 30. srpna 1875 v Praze. Po maturitě na české státní reálce studoval chemické inženýrství na České vysoké škole technické v Praze. V letech 1897–1899 byl prvním asistentem výzkumné stanice cukrovarnické na této vysoké škole. V roce 1899 se stal profesorem chemie a chemické technologie na obchodní akademii v Prostějově, kde se zasloužil o hospodářský rozkvet města. Ve studiích pak pokračoval na pařížské Sorbonně, na vysokých školách v Berlíně a na Karlsbergském ústavu Hansenově v Kodani. Na Pasteurově ústavu v Paříži prováděl výzkumy, které se týkaly mléčného kvašení. S profesory Bertrandem a Mečnikovem studovali zejména základní mikrob jogurtu a jeho tzv. biochemickou variaci a mikroby tuleního mléka z polárních krajů. S nositelem Nobelovy ceny profesorem Buchnerem se zabýval studiem kvasničných enzymů. V roce 1920 byl František Ducháček jmenován mimořádným profesorem chemické technologie III (průmysl kvasný, technická mikroskopie a zbožíznalství, mykologie vody a potravin) na české technice v Brně. O rok později následovalo jmenování řádným profesorem. Profesor Ducháček však nebyl v Brně neznámý, v roce 1916 se na české technice habilitoval a v roce 1917 přednášel technickou mykologii. V roce 1920 byl při Ústavu kvasného průmyslu zřízen Výzkumný ústav sladařský, který vedl rovněž profesor Ducháček. Je autorem několika rozsáhlých pojednání, které byly vydávány v rámci Chemické technologie Československou společností chemickou v Praze. Kromě rektorské funkce v roce 1930/1931 zastával dvakrát funkci děkana odboru chemického inženýrství, a to v letech 1922/1923 a 1928/1929. Zemřel 16. února 1931 v Brně.



Prof. Ing. Dr. techn. Vítězslav Veselý

Vítězslav Veselý se narodil dne 29. prosince 1877 v Molitorově u Kouřimi. Vysokoškolské studium chemie úspěšně ukončil v roce 1900 na proslulé polytechnice v Curychu, doktorský titul získal o rok později na univerzitě v Ženevě. Po návratu do Prahy spolupracoval na České vysoké škole technické v Praze s profesory K. Preisem a E. Votočkem. V roce 1905 odešel do průmyslové praxe. Nejprve byl zaměstnán u firmy Monopol v Mladé Boleslavi, od roku 1907 u firmy Kavalier v Sázavě a poté přijal nabídku čínské firmy v Sutsieniu, která hledala českého inženýra pro stavbu a vedení sklárny. V roce 1910 znovu začal vědecky pracovat na ČVŠT v Praze. V roce 1912 se habilitoval z oboru technologie skla a silikátů, o dva roky později si rozšířil habilitaci na obor chemické technologie tuků, dehtů a barviv, který se pak stal celoživotní náplní jeho vědecké práce. V roce 1919 přišel Vítězslav Veselý na techniku do Brna, aby zde převzal vedení ústavu organické chemie po profesoru C. Krausovi. O rok později byl jmenován mimořádným a v roce 1921 řádným profesorem „chemie organické a současně technologie tuků, dehtů a barviv“. Při ústavu záhy zřídil Výzkumnou stanici pro průmysl tukový, jedinou svého druhu u nás. Ve dvou funkčních obdobích (1932/1933 a 1938/1939) byl děkanem odboru chemického inženýrství; po smrti profesora Ducháčka byl zvolen pro zbytek školního roku 1930/1931 rektorem školy. Po obnovení výuky na technice v roce 1945 začal přednášet nový obor – technologii plastických hmot. V tehdejším Československu byl považován za průkopníka tohoto oboru. Po reorganizaci brněnských vysokých škol v roce 1951 odešel jako odborný poradce do n. p. Lachema Brno. Zemřel 7. června 1964 v Brně.



PhDr. Renata Krejčí, archiv VUT v Brně

Studenti architektury navrhnou bydlení pro seniory



Bydlením seniorů se zabýval seminář, který se 20. listopadu 2003 uskutečnil na Fakultě architektury VUT v Brně. Seminář vytvořil teoretickou základnu pro studenty FA, kteří zpracovávají bakalářské práce na téma „Centrum volného času – bydlení pro seniory, náměstí Míru, Brno“.

Podobně jako u předchozích zadání (Janáčkovu kulturní centrum, Pavilon ochranné léčby PL v Černovicích) vedení fakulty vycházelo z potřeb města. Brněnští radní chtějí náměstí, včetně pozemků s objekty převedených na město armádou, urbanisticky dotvořit. Přihlédli i k požadavkům MČ Brno-střed a Občanského sdružení Masarykova čtvrti, jehož členové se zasazovali o vznik komunitního centra pro seniory a juniory. Město zadalo vypracování studie využití lokality pěti ateliérům, byla oslovena i Fakulta architektury. Kromě bydlení by měl komplex seniorům nabídnout i společenské centrum, dále kluby a doplňkové aktivity pro mladé. „Jelikož se jedná v podstatě o malometrážní byty, mohou fungovat také jako startovací byty pro mladé. V komplexu mohou být i mezonetové byty pro bohatší vrstvu, aby nevzniklo jakési ghetto pro sociálně slabé,“ navrhuje vedoucí Ateliéru obytných staveb FA Dagmar Glosová, garant semináře. Podle ní je téma bydlení seniorů navýsost aktuální, protože česká populace stárne a senioři v ní budou tvořit stále významnější podíl. V Brně je to nyní již pětina obyvatel.

Po zahájení semináře profesorem Ivanem Rullerem vystoupil RNDr. Tomáš Kučera, CSc., z Přírodovědecké fakulty UK v Praze, který nastínil perspektivy demografického vývoje ČR a vysvětlil jeho příčiny. Potvrdil, že senioři budou zaujímat stále větší část populace, takže společnost by se na to měla připravit mimo jiné i reformou sociální péče a bydlení pro starší obyvatele.

„Dřívější vlády podcenily nutnost výstavby bytů a jejich rekonstrukcí. Od roku 1961 počet domácností roste, ale množství bytů pokulhává,“ řekl PhDr. Aleš Burjanek z Fakulty sociálních studií MU. I kdyby počet obyvatel ČR byl konstantní nebo mírně klesal, což zřejmě nastane, počet domácností – a tedy tlak na samostatné bydlení, by v menších bytech – poroste vzhledem k vysoké rozvodovosti, dřívějšímu osamostatňování dětí a zvyšování délky života.

Se systémem péče o seniory v ČR a v Brně seznámila účastníky semináře JUDr. Jitka Tesařová z magistrátního odboru sociální péče. Podle míry poskytované péče existují tři podporované typy



Budoucí architekti navrhnu bydlení pro seniory.

bydlení – domy speciálního určení, penziony pro seniory a domovy důchodců.

Nové trendy ve službách pro seniory včetně příkladů z Nizozemí představila Mgr. Kateřina Kubalčíková z MU. Konstatovala odklon od ústavní péče k péči poskytované klientům v domácnostech na základě jejich individuálních potřeb. Trendem jsou podle ní zařízení, která poskytují co nejširší paletu služeb, takže v nich senioři mohou bydlet ještě jako úplně zdraví a soběstační a teprve časem je jim poskytována potřebná péče.

V příspěvku Bydlení pro seniory – ústav, nebo domov Prof. Ing. arch. Ladislav Lábus popsal dva protichůdné modely – institucionální a integrovaný. „Máme mnoho velkých ústavů, protože sociální péče jednoznačně tíhla tímto směrem. V budoucnu už nebude aktuální výstavba nových zařízení, ale spíše jejich adaptace na nové formy sociální péče. Pokud se taková zařízení ještě staví a výstavbu nelze přizpůsobit novým trendům, i architekt má moc postavit dům tak, aby se v budoucnu dal transformovat na nové potřeby,“ řekl Lábus.

„I bakalářská práce zkusí najít možnosti, jak bychom mohli v zahraničí vyzkoušené systémy péče o seniory převést do našich poměrů. Jako architekti samozřejmě můžeme pouze navrhnout formu, jak ty domy mají vypadat a jak mají být organizovány, ale je na politické vůli, jestli se něco změní,“ vidí přínos architektů, respektive studentů architektury k řešení problematiky bydlení seniorů Doc. Glosová.

(gaj)

For Summary see page 26.

3. ročník semináře Teorie a praxe automatizace 2003

Pracovníci skupiny Průmyslové automatizace Ústavu automatizace a měřicí techniky (ÚAMT) FEKT VUT v Brně uspořádali 21. 11. 2003 seminář Teorie a praxe automatizace. Tématem již 3. ročníku byla oblast technické kybernetiky a měřicí techniky s důrazem na průmyslovou automatizaci. Účastníci semináře byli informováni o studijních programech i možnostech intenzivnější spolupráce při zajištění bakalářských i inženýrských semestrálních a diplomových prací.

Po zavedení bakalářského, navazujícího magisterského a současného dobíhání pětiletého inženýrského studia a také díky velkému zájmu o studium oboru kybernetika, automatizace a měření na FEKT bude ÚAMT zajišťovat každý rok až 150 zadání bakalářských jednosemestrových prací a asi 100 diplomových prací. Jejich velká část by měla přicházet z praxe, aby se studenti adaptovali na konkrétní prakticky orientovaná zadání. Zástupci firem upozornili, že za čas vymezený na bakalářské práce není možné vyřešit zadání, které v praxi má pravidelně velmi krátký časový horizont, a vyžaduje tak intenzivní práci jen na daném tématu. Jedním z možných řešení, které by zároveň pomohlo odstranit další palčivý problém – nedostatečnou přípravu studentů pro týmovou práci, by mohla být společná práce skupiny studentů na zadání. Tím by se zvýšila řešitelská kapacita a současně by se studenti učili pracovat v týmu.

První blok jednání uzavřela informace o zahraničních výměnných programech. Účastníci semináře byli seznámeni s možnostmi studentů studovat, vypracovat diplomovou práci nebo absolvovat odbornou práci v zahraničí (programy Socrates/Erasmus, Leonardo da Vinci a CEEPUS). Mezi absolventy KAM lze proto najít studenty jazykově dobře vybavené a orientující se ve spolupráci se zahraničím. Zástupci praxe byli dále informováni o tom, že prostor pro spolupráci se otevírá především v aktivnějším přístupu ke studentům, kteří recipročně přijíždějí na ÚAMT ze zahraničních univerzit. Ti mají zájem strávit tříměsíční pracovní pobyty v českých firmách a získat praktické zkušenosti i reference.

V druhém bloku byly prezentovány výzkumné programy řešené na ÚAMT. Jedná se o tři výzkumné záměry, aktivity výzkumného centra a několik větších úkolů GAČR. Poté se zástupci praxe dozvěděli základní informace i důležité detaily o výzkumných a vývojových programech MPO. Zde se otevírá příležitost pro zahájení a řešení společných projektů (POKROK, TANDEM a IMPULS) výzkumu i vývoje za účelem zvýšení konkurenceschopnosti českých výrobků a technologií. Následovala informace o 6. rámcovém programu komise EU pro podporu konkurenceschopnosti evropského průmyslu v moderních technologiích.

Závěr druhého bloku patřil informaci o kongresu organizace International Federation on Automatic Control, který se koná pod názvem 16th World Congress IFAC 2005 v červenci 2005 v Praze. Jednou z priorit organizátorů tohoto nejvýznamnějšího



světového setkání odborníků z oblasti automatického řízení je aktivní účast zástupců praxe.

Z jednání vyplynuly aktuální problémy, které je třeba řešit pro zvýšení úrovně absolventů:

- Diplomová práce – doba od zadání 1. semestrální práce až po vyřešení diplomové práce (cca 1,5 roku) je pro řešení běžných zadání praxe nepřijatelná.
- Týmová práce – studenty je třeba naučit týmové práci, a bakalářské semestrální i diplomové práce jsou k tomu velmi vhodným prostředkem.
- Přednášky odborníků z praxe – praxe má zájem aktivně se účastnit výuky s prezentací úkolů, které na studenty čekají v praxi, očekává od toho i příležitost k získávání studentů přes vyučující.
- Požadavky na studenty – znalost cizího jazyka, programování (C++), týmová práce.
- Obhajoba DP – pro dobrou prezentaci řešení úkolu nestačí desetiminutová prezentace před komisí pro obhajoby, požadavkem je prodloužit dobu obhajoby.
- Profil absolventa – každá firma bude mít odlišné požadavky, není proto možné přizpůsobovat studijní plány speciálním nárokům.

V závěru konstatovali shodně zástupci praxe i vysokých škol, že akce tohoto druhu je potřebná pro utužení vzájemné spolupráce, že její obsah krystalizuje žádoucím směrem a že hodlají v této tradici každoročních setkání pokračovat.

Doc. Ing. František Zezulka, CSc., garant semináře

For Summary see page 26.

Informace



„Béčko“ na Fakultě architektury je v plném provozu



Po ukončení opravy byla 17. prosince 2003 předána do plného provozu budova „B“ Fakulty architektury. FA tak může již plně využívat nového modelového centra, pracoven a učeben, které nyní odpovídají všem potřebným standardům. Oprava objektu si vyžádala více než pět milionů korun. Děkan FA Doc. Ing. Josef Chybík, CSc., poděkoval vedení VUT za opravu. „Máme před sebou ještě další úkoly. Čeká nás úprava sklepů a dvora budovy naší fakulty,“ poznamenal děkan. „Jsou projekty velké, ale i menší. Není možné všechno udělat hned. Opravila se budova, ale jsou zde i nová zařízení. Fakulta architektury je důležitou součástí naší univerzity a přeji jí, aby mohla v budoucnu rozšířit počet svých posluchačů. Zájem o studium na ní je stále veliký,“ řekl rektor VUT v Brně Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc.

Igor Maukš

Vánoce na Fakultě stavební

Fakulta stavební ožila 9. a 10. prosince vánoční atmosférou. Díky podpoře vedení školy se zde konala tradiční vánoční výstava, jejíž letošní již čtvrtý ročník se uskutečnil v nově upravené místnosti proděkanů.

Co mohli návštěvníci vidět? Jednoznačně převažovala paličkovaná krajka – klasické i moderní dečky, prostírky, něžné obrázky, jemné a nápadité vánoční ozdoby. To byly práce paní Krejčířkové a paní Staňkové. Objevila se i barevná elegantní moderní krajka p. Lenochové, dokonce i jemně paličkovaný malý betlém. A nebyl jediný. Každého návštěvníka jistě upoutaly velké betlémy p. Kocmanové – jeden upečený a dva textilní v různých velikostech. Velmi obdivován byl keramický figurální betlém p. Krystynové, neméně zajímavý byl dřevěný indiánský betlém p. Brázdy. Takže nejen krajky, ale i betlémy mohly směle soupeřit. A to nebylo ještě všechno. Zajímavými exponáty byly půvabné lidové obrázky malované na skle autorky Zuzany Čechové-Kadlecové. K vidění byly i malované talíře, drobné obrázky a větší pastel p. Formanové, madony a kreslená vánoční přání Aloise Brázdy. Výstavu ještě doplňovaly zdobené perníčky, zdravé cukroví ze sušeného ovoce, čokoládová kolečka z tmavé a bílé čokolády, perníčkové plněné rohlíčky – zkrátka cukroví jako vysoustruho-

vané – práce p. Staňkové a p. Kocmanové. Cukroví bylo možné ochutnat a ještě si domů odnést recept.

Výstava byla pro návštěvníky milým zastavením v předvánočním shonu, vítaným setkáním v jiném prostředí než pracovním. A jak tato tradice vznikla? Na FAST pracuje činnorodá odborová organizace, která podporuje aktivitu seniorů. A tak se o Vánocích a Velikonocích pravidelně scházely bývalé zaměstnankyně fakulty, vzájemně si vyměňovaly recepty, ukazovaly své ruční práce. A protože to byly výrobky skutečně profesionální úrovně, tak proč se nepochlubit na veřejnosti a dodat si tak chuti a elánu do další práce? Vždyť je to obdivuhodné, jak se dá také prožívat čas v důchodovém věku. A není to jen sezení nad ručními pracemi. Naše vystavovatelky se inspirovaly odbornou literaturou, navštěvovaly muzea a výstavy nejen u nás, ale i v zahraničí.

Ještě se sluší uvést, že Z. Čechová-Kadlecová, Z. Krystynová a B. Lenochová nepatří mezi seniory, ale jsou spjaty s fakultou a byly již několikrát našimi milými hosty. Dovolíme si je i vás srdečně pozvat na velikonoční výstavu, o níž budeme z časem v Událostech informovat. Uvítáme zajímavé a hodnotné příspěvky i z jiných fakult VUT. Nezkusíte to také?

Marie Kocmanová, Marcela Růžicková



První ples měli tradičně sportovci

První ples na VUT v Brně tradičně uspořádali na závěr roku 2003 sportovci. Jeho již devátý ročník se uskutečnil 5. prosince také tradičně v hotelu Kozák na Horově ulici. Vedle exhibičního vystoupení oddílů VSK VUT v Brně bylo součástí programu i vyhlášení nejlepších sportovců naší univerzity za loňský rok. Seznam vynikajících sportovců, kteří získali jako ocenění za své výkony mimořádná studijní stipendia, přineseme v únorovém čísle Událostí.

V prosinci uspořádalo Centrum sportovních aktivit VUT v Brně také několik předvánočních závodů. V bazénu Tesly na Lesné se 3. prosince uskutečnil 4. ročník plaveckých závodů pro neregistrované plavce z řad studentů a zaměstnanců brněnských vysokých škol Mikulášská AquaViva 2003 s tradičním pohoštěním mikulášských perníčků.

V rámci Vánočních her 2003 si mohli všichni zájemci vyzkoušet svou fyzickou zdatnost nebo se jen dobře pobavit při volejba-

lovém turnaji, aerobiku ve vodě Arena Aqua Day, veslařském indoor maratonu, aerobik maratonu nebo indoorcycling maratonu.



Šachový turnaj „O pohár Fakulty chemické“

Třetí ročník šachového turnaje „O pohár Fakulty chemické“, který uspořádala Rada studentské unie Fakulty chemické a nad nímž převzal i tento rok záštitu děkan FCH Prof. Ing. Jaroslav



Fiala, CSc., se uskutečnil 9. prosince 2003. Na začátku turnaje přivítal účastníky proděkan pro tvůrčí činnost Prof. Ing. Ladislav Omelka, DrSc., zastupující pana děkana v jeho nepřítomnosti. Po seznámení hráčů s pravidly turnaje zasedli hráči k šachovnicím. Hrál se podle švýcarského systému sedm kol na dvakrát 10 minut. A po čtyřech a půl hodinách ticha a soustředění vzešel z dvaceti účastníků, mezi nimiž se kromě studentů z rozličných fakult VUT objevili i zástupci VFU, vítěz. Stal se jím Jakub Lahner (FAST). Na dalších místech se umístili Rolf Čábelka a Jakub Bednář, oba studenti Fakulty informatiky. Vítězové byli na závěr turnaje oceněni věcnými cenami. Šachový turnaj „O pohár Fakulty chemické“ byl po stránce organizační velmi dobře připraven. Dá se očekávat, že zakládající se tradice tohoto turnaje bude pokračovat i v příštím roce a bude se ho zúčastňovat stále větší počet studentů.

Petra Ševčíková



Boulder Cup 2003



V neděli 30. listopadu měřili své síly sportovní lezci VUT v Brně a jejich přátelé v Boulder centru Pod Palackého vrchem ve 4. ročníku boulderových závodů oddílu Vertical. Na závodech vládla super závodní atmosféra, ve které si aktéři a diváci přišli na své. Po skončení závodu a vyhlášení nejlepších vše neskončilo. V nedalekém studentském klubu TERČ pokračovala tradiční soutěž o nejlepší fotografie sezony 2003 ve třech kategoriích. Během hodnocení fotosoutěže byl program nabit outdoorovými

zážitky z plátna, na kterém se promítalo, co se v sezoně podařilo, prožilo a zpracovalo pro ostatní.

Boulder Cup 2003:

muži:

1. Dočkal Martin MZLU / Vertical
2. Sobotka Miroslav VUT FIT / Vertical
3. Michalec Petr VUT FSI

ženy:

1. Zavadská Lenka MZLU / Vertical
2. Konečná Jitka PřF / Vertical
3. Synaková Linda Vertical

TOP FOTO VERTICAL 2003:

kategorie

Hory a foto z cest:

1. Oblast Mont Blancu – Ing. Jan Smolík

Lezec v akci:

1. Hra – na

Sardinie – oblast Capo Testa – Hana Podhorská

Humor v lezení:

1. Společný zájem, Adršpach – Místokrálík Linda Synaková

Galerii vítězných fotografií je možno zhlédnout na nástěnce VERTICALU v přízemí budovy A1 Fakulty strojního inženýrství vedle bufetu.

Hana Podhorská, CESA, foto Michaela Dvořáková

Životní jubileum profesora Jiřího Braunera



Devátého ledna 2003 oslavil 99. narozeniny profesor Jiří Brauner, děkan elektrotechnické fakulty VUT v Brně v letech 1963–1966. Profesor Jiří Brauner, jeden z nejvýznamnějších československých odborníků v oboru elektrárenství a teplárenství a dlouholetý pedagogický pracovník, udržuje stále s VUT v Brně kon-

takty. Emeritní děkan FEKT v plné duševní svěžesti sleduje nejen svůj obor – energetiku, ale i veškeré současné společenské dění. Redakce Událostí se připojuje k dlouhé řadě gratulantů a přeje panu profesorovi do dalších let dobré zdraví a mnoho životního optimismu.

(red)



Nad státní politikou pro inovace, výzkum a vývoj



Na VUT v Brně se 11. prosince 2003 uskutečnilo odborné setkání věnované diskusi nad národní politikou pro inovace, výzkum a vývoj a nad konkrétními stimuly efektivní spolupráce firemní sféry a vysokých škol v oblasti výzkumu a vývoje. Akci uspořádaly First Tuesday Brno a Jihomoravské inovační centrum. Kromě zástupců pořadatelů se setkání zúčastnili zástupci vysokých škol, náměstkyně místopředsedy vlády Jaroslava Sporková, představitelé průmyslové praxe, nezávislí odborníci, zástupci médií a další specialisté. Součástí akce byla mj. diskuse o návrzích opatření Národní inovační strategie a o jejích prioritách, řízený brainstorming ve skupinách a prezentace jeho výsledků. Za VUT v Brně se setkání v Technologickém inkubátoru zúčastnil prorektor pro tvůrčí rozvoj Prof. RNDr. Josef Jančář, CSc.

mau

40. výročí pořádání chemických olympiád

Dne 10. února 2004 ve 14 hodin se bude v posluchárně P1 Fakulty chemické konat slavnostní shromáždění a oslava na počest 40. výročí pořádání chemických olympiád. Shromáždění se bude konat pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje Stanislava

Juránka. Pořadatelé jsou Krajská komise chemické olympiády, Dům dětí a mládeže, Střední průmyslová škola chemická v Brně a Fakulta chemická VUT v Brně. Hlavním sponzorem akce jsou Brněnské vodovody a kanalizace, a. s.

(red)

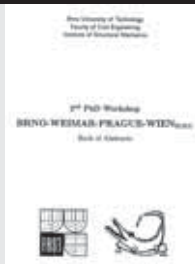
Omluva

Omlouváme se čtenářům za nedopatření v minulém čísle Událostí, kdy v článku o Kurialově archivu lidových staveb byla zaměněna fotografie profesora Antonína Kuriala za snímek profesora Ferdinanda Lederera, další významné osobnosti historie VUT v Brně. Správnou fotografii profesora Antonína Kuriala otiskujeme vpravo.

Archiv VUT v Brně



Nové učební texty a publikace



FAST

BRNO-WEIMAR.PRAGUE-WIEN

Book of Abstracts

2003 - 1. vyd. - 35 s., ISBN 80-214-2506-7

FEKT

POSPÍŠIL, Jiří

Stručný přehled teorie elektronických obvodů II

- Ukázkové příklady. Doplněk k výtažku z přednášek

2003 - 1. vyd. - 30 s., ISBN 80-214-2498-2

FSI

Výpočty 2003

Výpočty konstrukcí metodou konečných prvků

2003 - 1. vyd. - 158 s., ISBN 80-214-2489-3

Nové trendy v civilním letectví 2003

Sborník příspěvků mezinárodního odborného semináře

2003 - 1. vyd. - 171 s., ISBN 80-214-2493-1

REKTORÁT

Nakladatelství VUTIAM

NAGEL, Ernest - NEWMAN, James R.

Gödelův důkaz

1. svazek edice Qantum. Z anglického originálu Gödel's Proof, Revised Edition, vydaného New York University Press v roce 2001 přeložil Rostislav Niederle, předmluva Jan Novotný

2003 - 1. české vydání, 152 s., pevná vazba s přebalem, ISBN 80-214-2369-2

Vědecké spisy VUT v Brně

Edice PhD Thesis

BOHATÝ, Petr

Vliv fázové struktury na deformační a lomové chování polypropylenu

2003 - sv. 207 - 29 s., ISBN 80-214-2485-0

MAZLOVÁ, Tamara

Studie k implementaci PDM systémů pro průmyslový podnik

2003 - sv. 208 - 31 s., ISBN 80-214-2502-4

KEJDA, Petr

Výzkum faktorů ovlivňujících trvanlivost valivých kontaktů

2003 - sv. 209 - 27 s., ISBN 80-214-2503-2

KREJČÍ, Petr

Optimalizace vlastností magnetické spojky a modelování dynamického chování spojky s využitím metod umělé inteligence

2003 - sv. 210 - 32 s., ISBN 80-214-2524-5

STRNAD, Bohumír

2D řešení aerodynamických charakteristik vztla-

kové mechanizace panelovou metodou druhého řádu

2003 - sv. 211 - 20 s., ISBN 80-214-2525-3

Edice Habilitační a inaugurační spisy

AUBRECHT, Vladimír

Technické aplikace plazmatu

2003 - sv. 123 - 25 s., ISBN 80-214-2517-2

PATA, Vladimír

Intuitivní skupinové metody řízení jakosti a jejich vzájemné vazby na diagram SDAZV

2003 - sv. 124 - 26 s., ISBN 80-214-2504-0

RAIS, Karel

Řízení podnikatelských rizik a metody jejich snižování

2003 - sv. 125 - 33 s., ISBN 80-214-2507-5

MAZAL, Pavel

Využití progresivních metod tepelného zpracování při zlepšování únavových vlastností vybraných materiálů

2003 - sv. 126 - 26 s., ISBN 80-214-2516-4

ZATLOUKAL, Pavel

Apollónův chrám v Lednici

2003 - sv. 127 - 34 s., ISBN 80-214-2519-9

Summary:

(p. 8)

On 17th December 2003, the Constitutional Court of the Czech Republic turned down an appeal by Brno University of Technology. It complained against the rulings of the Regional and Metropolitan Courts not to admit Brno University of Technology to a dispute of three former architecture students with the chairman of a Communist party organisation ruling the faculty before 1989. It was the intention of BUT to enter into the personal-rights-protection judicial proceedings as a collateral party in favour of the defendants.

(p. 16)

In 2002, Brno University of Technology began using a unified system providing an

inventory of all the university buildings and land. At that time, BUT was among the first universities in the Czech Republic to have digital files containing an inventory of its possessions to be used for development and administration. For such a building inventory to serve its purpose all the data it contains have to be updated and verified on a continuous basis.

(p. 20)

Housing for senior citizens was the theme of a seminar held at the BUT Faculty of Architecture on 20th November. The seminar provided a theoretical basis for FA students working on Bachelor's degree projects entitled "Leisure Centre - housing for senior citizens, náměstí Míru, Brno".

(p. 21)

Members of an Industrial Automation working group at the Institute of Control and Instrumentation of the BUT Faculty of Electrical Engineering and Communication held a seminar entitled The Theory and Practice of Automation on 21st November 2003. The theme of this third year of the seminar was engineering cybernetics and measuring instruments stressing industrial automation. The participants were informed about programmes offered and possibilities of closer co-operation on assigning both Bachelor's and Master's degree projects.



Vánoční koncerty VOX IUVENALIS

Pěvecký sbor VUT v Brně VOX IUVENALIS připravil pro své příznivce 17. a 18. prosince 2003 dva vánoční koncerty. Premiérově se obě vystoupení uskutečnila v krásně renovované aule Stavební fakulty VUT v Brně na Veveří ulici. Členové souboru pod taktovkou dirigenta Jana Ocetka připravili pro několik stovek posluchačů sváteční program sestavený z francouzských renesančních koled, vánočních spirituálů a českých vánočních koled. Skvělá atmosféra koncertu vygradovala v závěrečné písni Narodil se Kristus Pán, kterou si společně s účinkujícími zazpívali i všichni v sále.

mau



Jsem robot...

